

Sch ...an ner

Τετραμηνιαία μαθητική εφημερίδα του
14^{ου} Γυμνασίου Καλλιθέας.

Φεβρουάριος 2020

Περίπου στα μέσα της χρονιάς
με πολλά γεγονότα τοπικά και
παγκόσμια στεκόμαστε
αμήχανοι και μουδιασμένοι, όταν
ο κόσμος που θα θέλαμε,
απομακρύνεται διαρκώς και
εκείνος που φοβόμαστε
πλησιάζει όλο και
περισσότερο...

Πάντως οι αμυγδαλιές άνθισαν πάλι
στη γειτονιά μας και φέτος αν και
αργά...

Πολλές ευχές απ' όλους μας για το
2020!!!

**Έχουμε ένα 3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ στο
Διαγωνισμό: «ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ Η
ΘΑΛΑΣΣΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ»:**
**Με την μαθήτριά του Γ3 Βασιλειάδη
Ελβίρα.**

**ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΕΠΙΣΗΣ
ΣΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΑΦΙΣΑΣ ΤΟΥ
ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ :ΤΟ 3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ
ΑΦΙΣΑΣ,**

Δανάη Παπαδημητρίου Β3.

ΤΟ 5^ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ

Αναστασία Καρατζά Β2

**ΚΑΙ 6 ΕΠΑΙΝΟΥΣ: Τζιβολιά Ερωφίλη
Α3, Ζαχαρώδη Ξανθή
Β1, Ζησόπουλος Νίκος Β1,
Κωνσταντινίδη Ξένια
Β2, Μαυρομάτη Αλεξάνδρα Β2,
Πρέκας Παναγιώτης Β2.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

2 ερωτήματα που απάντησαν για την ΥΓΙΕΙΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ που διανύουμε ανώνυμα κάποια παιδιά του Γ3 σελ3

Σχολικά στιγμιότυπα:

Γιορτή 28^η Οκτωβρίου σελ6

Γιορτή 17^η Νοέμβρη σελ7

Γιορτή Χριστουγέννων σελ8

ΑΠΟΚΡΙΕΣ! σελ9

Η ΟΜΑΔΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΗΣ Γ ΤΑΞΗΣ σελ11

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ σελ12

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ,ΓΙΑ ΤΟ YOUTH FESTIVAL. σελ15

ΟΙ ΕΠΑΙΝΟΙ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ σελ16

ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ Γ.ΨΥΧΟΠΑΙΔΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ σελ.17

Αντιπολεμικό μήνυμα σελ19

John Lennon: Ο τελευταίος μεγάλος αντιπολεμικός ακτιβιστής σελ20

ΣΚΙΑ διήγημα σελ22

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Χριστίνας Γιώργη προέδρου του δεκαπενταμελούς του σχολείου μας! σελ24

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ σελ29

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ποίημα σελ30

ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΑΣΙΛΗ Κ ΕΛΙΖΑΣ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ σελ31

ΕΦΗΒΕΙΑ σελ39

Χρήση αναβολικών ουσιών στον αθλητισμό (Doping).σελ41

ΕΝΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΜΟΥ σελ42

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ! σελ43

1. Ποια προβλήματα δημιούργησε στην καθημερινότητά μας η υγειονομική κρίση που βιώνουμε;

2 ερωτήματα που απάντησαν ανώνυμα κάποια παιδιά του Γ3

Παιδί 1 Τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν λόγω του κορονοϊού είναι πολλά. Αρχικά για τον κόσμο όλο αυτό είναι μια πρωτόγνωρη κατάσταση επειδή δεν έχει ξανά συμβεί κάτι παρόμοιο στο παρελθόν. Σαν αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι πανικοβλήθηκαν κάνοντας χειρότερη την κατάσταση που βρισκόμαστε. Επίσης κανένας μαθητής δεν μπορεί να πάει πια στο σχολείο, υποχρεωτικά πρέπει να παρακολουθεί διαδικτυακά τα μαθήματα του κάνοντάς τον προσαρμοστεί σε έναν καινούριο τρόπο διδασκαλίας πολύ γρήγορα αλλά δεν είναι το ίδιο. Γίνεται δυσκολότερο τώρα να εκφράσει της απορίες του στον καθηγητή του αλλά δεν είναι το μόνο πρόβλημα. Υπάρχουν μαθητές που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο κάνοντας αδύνατο για αυτούς να παρακολουθήσουν. Επιπλέον όλη η οικονομία έφτεται. Μαγαζιά, καταστήματα, εργοστάσια και εταιρίες κλείνουν με στόχο την προφύλαξη των εργαζομένων του αλλά τα χρέη και οι λογαριασμοί συνεχίζουν να έρχονται. Έτσι μόλις επιστρέψουμε στην κανονικότητα όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν προβλήματα να

συντηρήσουν την επιχείρησή τους αφήνοντας άνεργους εκατοντάδες ανθρώπους. Τέλος δημιουργούνται και ψυχολογικά προβλήματα. Όταν ο κόσμος κάθεται σπíti όλη μέρα χωρίς να βλέπει κανέναν αρχίζει να τρελαίνεται. Αυτό είναι ακόμα χειρότερο όταν κάποιος μένει μόνος διότι δεν μπορεί να δει και να μιλήσει σε κανένα που επιθυμεί βάζοντας τον σε βαθιές σκέψεις όλη μέρα φτάνοντας στα όρια της παραφροσύνης.

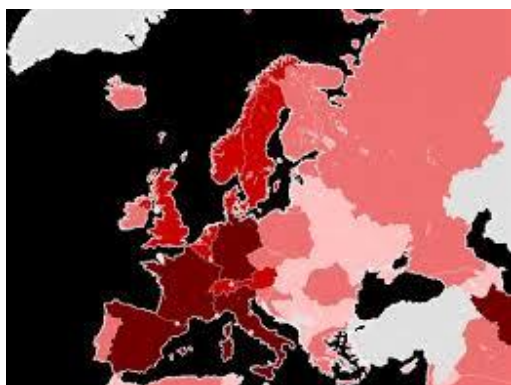

Παιδί 2 Η υγειονομική κρίση που βιώνουμε έχει επηρεάσει την καθημερινότητά μας και κυρίως έχει ταρακουνήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν είναι, ότι αρκετά καταστήματα έκλεισαν άρα οι εργαζόμενοι και επιχειρηματίες θα έχουν οικονομικό πρόβλημα. Τα σχολεία έκλεισαν ώστε να προφυλάξουν τα παιδιά και τις οικογένειές τους, το ίδιο και για τους εκπαιδευτικούς. Ένα άλλο και κυρίως θέμα είναι ότι τα ταξίδια διακόπηκαν ώστε να περιοριστεί η διασπορά αυτού του ιού και έτσι παρουσιάστηκε πρόβλημα στο τουρισμό.

Παιδί 3 Η πανδημία του κορωνοϊού έχει δημιουργήσει όχι μόνο μια παγκόσμια υγειονομική κρίση, αλλά και μια γενικότερη κρίση με συνέπειες σε οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Ακόμη και οι ισχυρές χώρες

αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα και τα συστήματα δημόσιας υγείας έχουν ξεπεράσει τις δυνατότητές τους. Τέλος το μόνο που θα μπορούσαμε να κάνουμε είναι να παραμείνουμε δυνατοί και ψύχραιμοι και να πιστεύουμε πως όλα θα τελειώσουν.

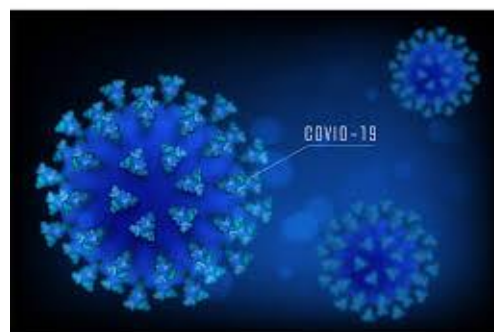

Παιδί 4

Τα προβλήματα της καθημερινότητας που δημιουργήθηκαν είναι πολύ σοβαρά γιατί μπορεί να διαλυθεί όλοι η Ε.Ε. Η Ευρώπη καταστρέφεται οικονομικά και εμπορικά, οι χώρες δεν μπορούν να πληρώσουν τα χρέη τους και το πιο σημαντικό πρόβλημα ότι στην Ευρώπη έχει χαθεί η αξιοπρέπεια του ανθρώπου. Όλα αυτά πρέπει να λυθούν γρήγορα γιατί εάν δεν γίνει αυτό η συνέχεια θα είναι καταστροφική.

Παιδί 5 Τα προβλήματα που βιώνουμε είναι η έλλειψη αγαθών στην αγορά. Πολλά από τα καταστήματα έχουν κλείσει. Οι άνθρωποι δεν έχουν εργασία.

Παιδί 6 Εδώ και τρεις μήνες η παγκόσμια κοινότητα βιώνει μια υγειονομική κρίση η οποία αναμφίβολα πλήττει χωρίς διακρίσεις όλους, κράτη, κοινωνίες, οικονομίες, συστήματα υγείας, πλούσιους και φτωχούς, άντρες και γυναίκες, νέους και ηλικιωμένους. Ο κορονοϊός καταφέρνει με ένα ισχυρό χτύπημα, να αφαιρεί ζωές και μαζί να «σκοτώνει» την καθημερινότητά μας αλλά και την κοινωνία μας οικονομικά (ανεργία, μειώσεις μισθών, κλείσιμο επιχειρήσεων).

2. Ποια πρέπει να είναι η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στις χώρες που αντιμετωπίζουν προβλήματα λόγω της πανδημίας του κορονοϊού;

Παιδί 1 Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελείται από 27 μέλη και θεωρώ πως τα κράτη πρέπει να αλληλοβοηθούνται όχι μόνο οικονομικά γιατί η Ευρώπη δεν σημαίνει μόνο οικονομία, στην Ευρώπη ανήκει η αξιοπρέπεια του ανθρώπου άρα πρέπει να καταπολεμήσει μαζί με όλες τις χώρες την πανδημία.

Παιδί 2 Η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στις χώρες που αντιμετωπίζουν προβλήματα λόγω της πανδημίας του κορονοϊού είναι να ενισχύσει τον τομέα της ιατρικής περίθαλψης, να κατανοήσει και να βοηθήσει στα προβλήματα των

κρατών-μελών και να λάβει αυστηρά μέτρα προστασίας των Ευρωπαίων πολιτών για λόγους υγιεινής. Γιατί όπως είπε και ο πρωθυπουργός της Ιταλίας «Ευρώπη δεν σημαίνει μόνο οικονομία, στην Ευρώπη ανήκει και η αξιοπρέπεια του ανθρώπου».

Παιδί 3 Σε όλη αυτή την κατάσταση που ζούμε, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι στο πλευρό όλων αυτών των χωρών που έχουν χτυπηθεί με τον κορονοϊό, ειδικά αυτών που είναι χτυπημένες βαριά. Αυτή είναι η στιγμή για να δείξει η Ευρωπαϊκή Ένωση τι είναι. Στα δύσκολά που φαίνεται τι πραγματικά είναι αυτή η Ένωση με όραμα μια ενωμένη Ευρώπη χωρίς διαφωνίες. Για αυτόν τον λόγο η Ε.Ε πρέπει να βοηθήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτές τις χώρες. Όπως για παράδειγμα, να δώσει όσα χρήματα η κάθε χώρα χρειάζεται για να καλύψει της ανάγκες που πρέπει και να τους παρέχει υποστήριξη. Επίσης να τους δώσει εξοπλισμό. Τέλος η Ε.Ε πρέπει να δώσει χρήματα για την ανακάλυψη του εμβολίου για την αντιμετώπιση αυτού του επικίνδυνου ιού.

Παιδί 4

Σαφέστατα θα πρέπει η κάθε χώρα να συνεισφέρει όπως μπορεί. Πρέπει σε μια τέτοια δύσκολη στιγμή να είμαστε όλοι δίπλα στον συνάνθρωπό μας.

Πιστεύω ότι πρέπει να δημιουργηθεί μια **ομάδα αντιμετώπισης του κορονοϊού** σε πολιτικό επίπεδο, με σκοπό τον συντονισμό των μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας.

Παιδί 5 Αυτό που παρατήρησα και

εγώ στην περίοδο κρίσης που διανύουμε, σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι χώρες, οι περιφέρειες και οι πόλεις βοηθούν τους γείτονές τους και παρέχουν βοήθεια σε όσους έχουν μεγαλύτερη ανάγκη: δωρεές εξοπλισμού ατομικής προστασίας (π.χ. μάσκες)

Σοφία Αντωνοπούλου φιλόλογος του Γ3

Σχολικά ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ!

28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Η χορωδία μας , τη γιορτή της 28^{ης} Οκτωβρίου. Επιμέλεια του κ Κίμων Κολυβά.

Η σημαία μας!!! τα βραβεία και τα αριστεία!Ο Διευθυντής μας!

...η κορούλα της κας Βανδώρου, επι το έργον!!!

ΓΙΟΡΤΗ 17^Η ΝΟΕΜΒΡΗ

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ!

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΑΣ!

Η επιμέλεια της γιορτής ήταν της κας Σοφίας Αντωνοπούλου.

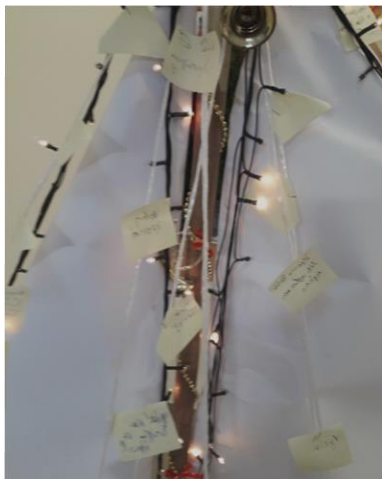
ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

Φέτος γιορτάσαμε τα Χριστούγεννα με ένα στολισμένο καράβι για πρώτη φορά!!!

Το ονομάσαμε 'ΟΝΕΙΡΟ', ήταν έμπνευση της κας Τσιντζιρίδου!

και του κρεμάσαμε πολλές ευχές!!!

ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΜΑΣ
ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ...

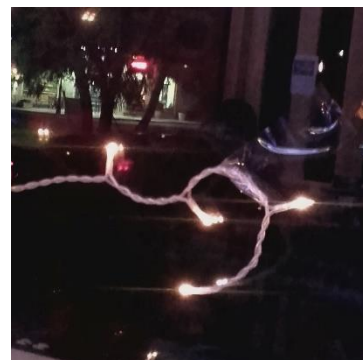
Τα κορίτσια αντάλλαξαν χριστουγεννιάτικες κάλτσες!!!

Μακάρι να γινόντουσαν όλες οι ευχές στον Αη Βασίλη πραγματικότητα!!!

Υποδεχτήκαμε το 2020 με κάλαντα από την ωραία χορωδία μας!!!

ΑΠΟΚΡΙΕΣ!!!

Απο τα 9 δρώμενα των 9 τμημάτων του σχολείου που συνηθίζουμε στο Σχολείο τις απόκριες.

A1

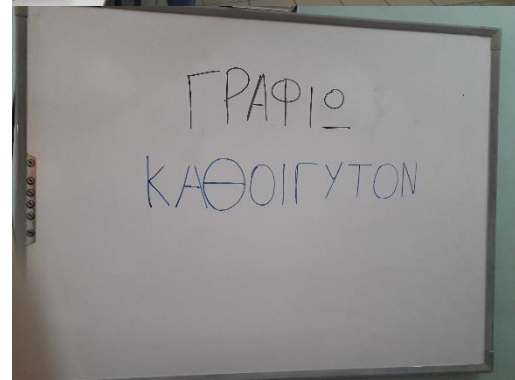
A2

A3

B1

B2

Г1

Г2

B3

Γ3

Η ΟΜΑΔΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΗΣ Γ ΤΑΞΗΣ

Φέτος το θέμα μας είναι «Μια γλυκειά ...ζωή», καθώς ζωγραφίζουμε ένα τοπίο του πλανήτη μας ,φτιαγμένο από ...γλυκά!

Γ1

Αντύπα Καλιόπη/ Βρατσιάν Μελίνα/
Γκιόνι Μαίρη/Ζώνιου Ελένη/Θάνου
Θωμαίς.

Γ2

Καλογήρου Δάφνη/ Κατζηλιέρη
Σοφία/ Κουλούρη Αργύρη
Μαρία/Κωστάκη Ελισσάβετ/ Λιόγκα
Χριστίνα/ Μαρασλή Ξένια/ Νικήτα
Νικολέτα/ Πορή Ρένια.

Γ3

Βασιλειάδη Ελβίρα/ Παπαδοπούλου
Μαρία/ Σανιδά Δημήτρα/ Συρίγου
Μαρία/ Τζανακάκη Σάντυ.

ΣΧΕΔΟΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ... ΔΕΝ ΑΦΗΣΕ Ο
ΚΟΡΟΝΟΙΟΣ! ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΑΣ ΑΦΗΣΕΙ
ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΟΥΜΕ...ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1:

eTwinning δράση «[STEM 2.0](#)», στο πλαίσιο του έργου «Ελληνική Εθνική Υπηρεσία Υποστήριξης e-Twinning 2019-2020»

Συμμετοχή στο eTwinning project «Be friendly to nature, Save the world for future»

Για τις ανάγκες της eTwinning δράσης «[STEM 2.0](#)», στο πλαίσιο του έργου «Ελληνική Εθνική Υπηρεσία Υποστήριξης e-Twinning 2019-2020» αφού εγκριθήκαμε ως σχολείο και γραφτήκαμε σε έργο της πλατφόρμας eTwinning, παραλάβαμε και ανάλογο εξοπλισμό (1 **κιτ**ρομποτικής Kids **Gigo Microbit kit**).

Το έργο μας εξετάζει την έννοια των «μηδενικών αποβλήτων». Οι μαθητές μας θα μάθουν πώς να μειώνουν τα απόβλητα στην καθημερινή ζωή, πώς να καταναλώνουν λιγότερα και να χρησιμοποιούν τα απόβλητα με τρόπο διαφορετικό από την ανακύκλωση. Οι

στόχοι του είναι να τονίσει τη σημασία της προστασίας του περιβάλλοντος και να ευαισθητοποιήσει σχετικά με τους τρόπους με τους οποίους οι άνθρωποι μπορούν να βοηθήσουν στη διάσωση του πλανήτη μας και να ενθαρρύνουν τους μαθητές να αναλάβουν δράση, σε απάντηση στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

Στο έργο αυτό, εκτός από το δικό μας Σχολείο συμμετέχουν Σχολεία από την Τουρκία, την Αρμενία, την Κροατία, την Πορτογαλία, την Ιταλία και την Ισπανία.

Το Σχολείο μας αρχικά είχε επιλεγεί για τις ανάγκες υλοποίησης τη δράσης STEM 2.0, για τη Σχολική χρονιά 2019-2020 και σε αναζήτηση εταίρων μπήκαμε στο συγκεκριμένο έργο.

Το **θετικό** είναι ότι οι μαθητές που συμμετέχουν ασχολήθηκαν με διαφορετικά αντικείμενα, πέρα από τις STEM δραστηριότητες. Δημιούργησαν αφίσες, βρήκαν πληροφορίες, δημιούργησαν παρουσιάσεις, e-book, έργα στο προγραμματιστικό περιβάλλον Scratch και βέβαια ήρθαν σε επαφή με τον προγραμματισμό ρομποτικής κατασκευής. Επίσης εξαιτίας της συνεργασίας μας με εταίρους από το εξωτερικό, τα έργα των παιδιών είναι φτιαγμένα στην αγγλική γλώσσα.

Περισσότερες πληροφορίες στο blog της ομάδας μας : <https://nikseis-etwinning2019.blogspot.com/> και στο <https://twinspace.etwinning.net/99290/home>

Συμμετέχοντες : μαθητές των τμημάτων Γ2, Γ3 και Σεϊσοπούλου Νικολέττα, ΠΕ86

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2 :

"Πληροφοριακός Γραμματισμός για παιδιά και εφήβους" της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος (ΕΒΕ).

Το πρόγραμμα πραγματοποιήθηκε σε δύο φάσεις στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ).

Η **πρώτη συνάντηση** αφορούσε στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, που

συμμετέχουν στο πρόγραμμα, σχετικά με τα εργαλεία και τις μεθόδους αναζήτησης και διαχείρισης πληροφοριών και η **δεύτερη συνάντηση** πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή των μαθητών του τμήματος **A3**, οι οποίοι αφού πρώτα ενημερώθηκαν για τον **Πληροφοριακό Γραμματισμό**, ότι δηλαδή πρόκειται όχι απλώς για τη δεξιότητα του μαθητή να χρησιμοποιεί τα προϊόντα της τεχνολογίας της πληροφορικής και της επικοινωνίας, αλλά, πολύ περισσότερο, για την ικανότητά του να χειρίζεται τον όγκο, τη μορφή και το είδος των πληροφοριών στις οποίες εκτίθεται κατά τη χρήση αυτών των προϊόντων, στη συνέχεια είχαν την ευκαιρία να εφαρμόσουν στην πράξη αναζητήσεις σχετικές με ένα θέμα, το οποίο επρόκειτο να τους τεθεί ως εργασία (αλλά μας πρόλαβε ο κορωνοϊός!).

Συμμετέχοντες: τμήμα A3 και Γκάμπρια Ε., Σεϊσοπούλου Ν., Τσάκα Ι.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 3:

«Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Απογραφή στο σχολείο"»

Το σχολείο δήλωσε συμμετοχή στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα με τίτλο «Απογραφή στο σχολείο (CENSUS@SCHOOL)» της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ), το οποίο απευθύνεται σε μαθητές/τριες Α/θμιας (Ε΄ και ΣΤ΄ τάξη) και Β/θμιας Εκπαίδευσης (Γυμνάσιο-Λύκειο), για το σχολικό έτος 2019-2020.

Η «**Απογραφή στο Σχολείο**» είναι ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα που υλοποιείται σε πολλές χώρες. Περιέχει εκπαιδευτικό υλικό με οδηγίες για τη διαδικασία και τις εργασίες διενέργειας μίας στατιστικής απογραφικής έρευνας. Με τον τρόπο αυτόν οι μαθητές λειτουργούν συλλέγοντας και αναλύοντας στατιστικά δεδομένα και

κατανοούν ομοιότητες και διαφορές σε επίπεδο τμήματος, τάξης ή σχολικής μονάδας.

Στόχος του έργου είναι η συνεισφορά στη στατιστική επιμόρφωση των μαθητών, καθώς και η ενίσχυση της στατιστικής παιδείας με τη χρήση των τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνιών (ΤΠΕ).

Διαδικασία: Ο καθηγητής κάθε σχολικού τμήματος που πραγματοποιείται η απογραφή θα εγγράφεται στη σχετική πλατφόρμα. Οι μαθητές του τμήματος θα μπαίνουν στην εφαρμογή και θα συμπληρώνουν το **ερωτηματολόγιο**, το οποίο θα περιλαμβάνει δημογραφικά και ατομικά χαρακτηριστικά, αλλά και θέματα σχετικά με το σχολείο, τα μαθήματα, τα αθλήματα και τις συνθήκες των μαθητών. Είναι υποχρεωτικό να απαντηθούν όλες οι ερωτήσεις για να γίνει η ηλεκτρονική υποβολή του ερωτηματολογίου από τον μαθητή που το συμπληρώνει.

Αφού ολοκληρωθεί η ανωτέρω διαδικασία, ο καθηγητής θα λαμβάνει αρχείο που θα περιέχει όλες τις απαντήσεις των μαθητών.

Στη συνέχεια, ο καθηγητής με τους μαθητές θα συζητούν τον τρόπο συλλογής, ταξινόμησης, πινακοποίησης και γραφικής αναπαράστασης των αποτελεσμάτων. Θα μάθουν να διαβάζουν και να αναλύουν τους πίνακες και τις γραφικές παραστάσεις και να βγάζουν τα συμπεράσματα της απογραφικής διαδικασίας, προωθώντας ταυτόχρονα τη συνεργασία και την ομαδική σκέψη μέσα στην τάξη.

Θα παρέχεται στους μαθητές η ευκαιρία να κατανοήσουν τη **διαχείριση** της συλλογής, της ανάλυσης και της χρήσης δεδομένων, προωθώντας ταυτόχρονα τη συνεργασία και την ομαδική σκέψη μέσα στην τάξη (διατύπωση

ερευνητικών ερωτημάτων, σύνταξη ερωτηματολογίου, συλλογή και ανάλυση δεδομένων, παρουσίαση και σύγκριση αποτελεσμάτων).

Διερευνώντας τα αποτελέσματα, θα μπορούν να καταλήξουν σε αποφάσεις όπως: ποια θα ήταν η πιο δημοφιλής αθλητική εγκατάσταση στο δήμο τους, κατά πόσο θα διευκόλυνε την προσέλευση των μαθητών στο σχολείο η ύπαρξη Λεωφορείου που θα εξυπηρετούσε το σχολείο τους, για ποιο μάθημα οι μαθητές θα δέχονταν να αυξηθούν οι διδακτικές ώρες κ.ά.

Στο Σχολείο μας δήλωσαν συμμετοχή οι περισσότεροι μαθητές της Γ΄ Γυμνασίου, αλλά δυστυχώς μόνο με ένα τμήμα προλάβουμε να κάνουμε την έρευνα.

Περισσότερες πληροφορίες για το εν λόγω εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα βρείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση

<https://www.statistics.gr/el/census-at-school>

Συμμετέχοντες: μαθητές από Γ1, Γ2, Γ3 και Σείσοπούλου Ν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 4:

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΘΕΜΑ: « Η Μαθητική Εφημερίδα του Σχολείου μου»

Το «Sch...anner» η μαθητική εφημερίδα του Σχολείου μας που αναρτάται δικτυακά από το 2014 συμμετέχει φέτος σε πρόγραμμα.

Δυστυχώς μας έκοψε στη μέση η εξέλιξη του «κορονοϊού», αλλά κάνουμε ότι μπορούμε να συναντηθούμε μέσω των email και να καταφέρουμε έστω αντί για δύο, να βγάλουμε ένα μεγάλο τεύχος.

Συμμετέχοντες καθηγητές: Μαρία Πετρούλια, Σοφία Αντωνοπούλου.

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Από την συμμετοχή του Σχολείου μας στα μαθητικά συμβούλια στην αίθουσα του Δημοτικού συμβουλίου της Καλλιθέας.

**Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ,
ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΓΚΡΑΦΙΤΥ 14^{ου}
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΣΤΟ YOUTH FESTIVAL.**

ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΣΙΑ, ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ ΕΛΕΑΝΝΑ Β1

ΣΕΝΟΥΝΤΑ ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΛΑ Β3

ΚΑΛΤΣΑ ΕΛΕΝΑ, ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ ΞΕΝΙΑ,
ΛΟΥΜΠΑΡΔΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ, ΚΟΝΤΕΚΑΚΗ
ΜΑΡΙΑ , Β2

**ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΠΑΙΝΟΥΣ ΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ**

ΠΡΕΚΑΣ ΠΑΝ/ΤΗΣ Β2

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ ΞΕΝΙΑ Β2

ΤΖΙΒΟΛΙΑ ΕΡΩΦΙΛΗ Α3

ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

**ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΔΕΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΟΙ
ΑΠΟΝΟΜΕΣ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΠΑΙΝΩΝ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΛΟΓΩ ΤΟΥ
ΚΟΡΟΝΟΙΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝ
ΠΡΟΛΑΒΑΜΕ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ
ΑΡΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΙΝΟΥΣ
ΟΛΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΛΛΑ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΔΙΚΟ
ΝΑ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟΥΣ
ΠΟΥ ΈΧΟΥΜΕ ΉΔΗ.**

**ΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΘΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ
ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ:**

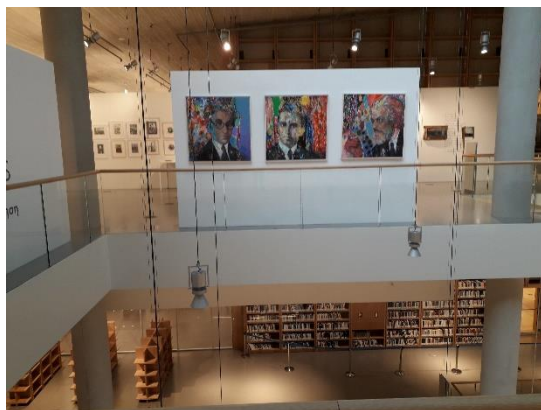
**Ζαχαρώδη Ξανθή Β1 και
Μαυρομάτη Αλεξάνδρα Β2
ΜΠΡΑΒΟ,
ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΩΤΕΡΑ!!!**

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ
Γ.ΨΥΧΟΠΑΙΔΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ**

Συνέχισε με δυο βιωματικούς τρόπους προσέγγισης της ποίησης.

Ξεκίνησε με μια ξενάγηση από τους ειδικούς στην έκθεση.

Ο ένας είναι:

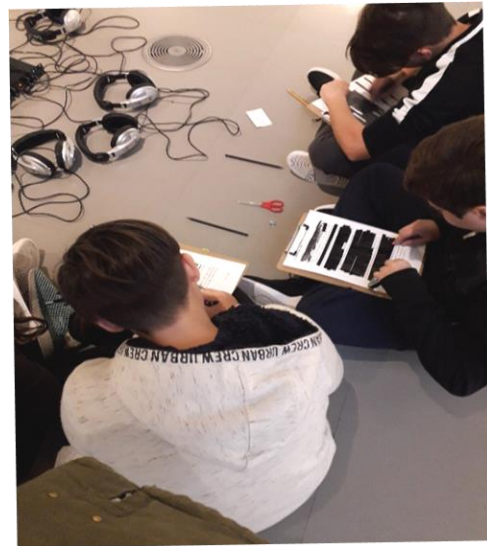

Ξεχωρίζοντας στίχους από το κείμενο καλύπτοντας άλλους με αυτοκόλλητα ή μαρκαδόρους και ζωγραφίζοντας ανάμεσα, αφού έχουν ακούσει από ακουστικά απαγγελίες των ίδιων των ποιητών.

Ο άλλος τρόπος ήταν να κάνουν χαρακτηριστικό πάνω λιθογραφικό χαρτί με σινική μελάνη και να γράψουν στίχους που συνέθεσαν από την ακουστική τους εμπειρία.

Οι εργασίες των παιδιών κατόπιν έγιναν μια μικρή έκθεση στο Σχολείο.

Λίγα από τα χαρακτηριστικά του **Γιάννη Ψυχοπαίδη** για τους ποιητές.

Αντιπολεμικό μήνυμα

Στις μέρες μας, ακούμε πολλές φήμες κυρίως στις ειδήσεις για ένα τοπικό ή ένα παγκόσμιο συμβάν πολέμου. **Η γενιά μας στην Ελλάδα είναι τυχερή που δεν έχει ζήσει κάποιον πόλεμο και δεν έχει βιώσει τις καταστροφές που φέρνει.** Επίσης κατανοούμε τις συνέπειες του πολέμου από τις εμπειρίες και τις ιστορίες που μας περιγράφουν οι παππούδες ή γιαγιάδες μας.

Κύριες συνέπειες του πολέμου είναι φυσικά, πως η τεχνολογία και οι επιστήμονες, χρησιμοποιούνται για την καταστροφή του ανθρώπου και της γης και όχι για να βρίσκουν αντίδοτα και φάρμακα για ασθένειες που δεν γιατρεύονται. Επίσης σήμερα υπάρχουν περίπου 15.000 πυρηνικά όπλα στον πλανήτη και είναι ικανά να καταστρέψουν ολόκληρες πόλεις αλλά και τον πλανήτη δεκάδες φορές. Σκοτώνονται οι άνθρωποι μεταξύ τους και πολλές φορές αθώοι και άοπλοι.

Για αυτούς τους λόγους, πρέπει να κάνουμε **ό,τι μπορούμε για να αποφύγουμε και να μην διαδίδουμε τις ιδέες του πολέμου** για το καλό μας, των συνανθρώπων μας, του πλανήτη μας. Γνωρίζοντας αυτά, πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να αποφύγουμε τον πόλεμο και τις καταστροφές του.

ΓΑΤΣΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ Γ1

John Lennon: Ο τελευταίος μεγάλος αντιπολεμικός ακτιβιστής

Αφιέρωμα στον John Lennon

ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΛΙΑΡΟΣ Γ3

Ο John Lennon γεννήθηκε στις 9/10/1940 στο Λίβερπουλ στην Αγγλία. Έγινε γνωστός από την μπάντα The Beatles που δημιούργησε με 3 φίλους του, Τον Paul McCartney, Ringo Star και τον George Harrison. Ήταν ένας τραγουδιστής, συνθέτης τραγουδοποιού και ακτιβιστής της ειρήνης. Το 1969, ξεκίνησε το [Plastic Ono Band](#) με τη δεύτερη σύζυγό του, [Yoko Ono](#). Αφού οι [Beatles](#) διαλύθηκαν το 1970, ο Lennon συνέχισε ως σόλο καλλιτέχνης και ως συνεργάτης του Ono. Πετυχημένα τραγούδια του είναι τα "Imagine", "Stand by me", "watching the wheels", Τα οποία έκαναν και κάνουν

ακόμα θραύση παγκόσμιος με κορυφαίο το "Imagine". Που χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα στους ολυμπιακούς αγώνες. Ο John Lennon ήταν ένας πολύ ισχυρός ακτιβιστής της Ειρήνης, είχε γράψει αρκετά τραγούδια για την ειρήνη, με μεγαλύτερη επιτυχία στο "Give Peace a Chance"

Το «Happy Xmas(War is over)» ήταν το αποκορύφωμα των δύο χρόνων [ειρηνικού ακτιβισμού](#) που ανέλαβαν οι John Lennon και Yoko Ono

GIVE PEACE A CHANCE

Το τραγούδι έφθασε στον αριθμό τέσσερα στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου η απελευθέρωσή του καθυστέρησε μέχρι τον Νοέμβριο του 1972 και επανεμφανίστηκε περιοδικά στο [UK Singles Chart](#), κυρίως μετά το θάνατο του Lennon το Δεκέμβριο του 1980, όταν κορυφώθηκε στο νούμερο δύο.

Ο John Lennon δεν ήταν Θεός. Αλλά κέρδισε την αγάπη και τον θαυμασμό της γενιάς του, δημιουργώντας ένα τεράστιο έργο που ενέπνευσε και οδήγησε. Η εκτίμησή του γινόταν βαθύτερη διότι έπειτα αποφάσισε ενστικτωδώς να χρησιμοποιήσει τη διασημότητα του ως άμβωνα νταής για αιτίες μεγαλύτερες από τον ίδιο τον εμπλουτισμό του ή την αυτοσυγκράτησή του.

Όπως ο Lennon έλεγε:

Αυτό που πραγματικά κάνουμε είναι να στείλουμε ένα μήνυμα προς τον κόσμο, κυρίως για τη νεολαία, ειδικά για τη νεολαία ή για κάποιον που πραγματικά ενδιαφέρεται να διαμαρτυρηθεί για Ειρήνη ή να διαμαρτυρηθεί ενάντια σε οποιεσδήποτε μορφές βίας ... Υπάρχουν πολλοί τρόποι διαμαρτυρίας, και αυτό είναι ένα από αυτά. Και όλοι θα μπορούσαν να μεγαλώσουν τα μαλλιά τους για ειρήνη ή να εγκαταλείψουν μια εβδομάδα από τις διακοπές τους για ειρήνη ή να καθίσουν σε μια τσάντα. Ξέρουν πώς να παίξουν τη βία στο παιχνίδι, και είναι πιο εύκολο για αυτούς όταν μπορούν να σας αναγνωρίσουν και να σας πυροβολήσουν

Δυστυχώς για όλους μας περίπου στις 5:00 μ.μ. στις 8 Δεκεμβρίου 1980, ο Lennon υπέγραψε ένα αντίγραφο του *Double Fantasy* για τον fan [David Mark Chapman](#) πριν εγκαταλείψει τη Ντακότα με την Yoko για μια εγγραφή στο [Record Plant](#).

Έφυγαν από το όχημα και περπάτησαν από την αψίδα του κτιρίου όταν ο Τσάπμαν πυροβόλησε τον John Lennon τέσσερις φορές στο πίσω μέρος σε κοντινή απόσταση. Ο Λέννον έσπευσε στην αίθουσα έκτακτης ανάγκης του νοσοκομείου του [Ρούσβελτ](#), όπου

εκφώνησε νεκρή κατά την άφιξή του στις 11:00 μ.μ.

"Η Ειρήνη δεν είναι κάτι που εύχεσαι να γίνει, είναι κάτι που φτιάχνεις, κάτι που κάνεις, κάτι που είσαι και κάτι που δίνεις"

– John Lennon

Παρλιάρος Νικόλας Γ3

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ένα διήγημα του Θεοφάνη Αντωνίου Β1

ΣΚΙΑ

Ήταν ένα βροχερό απόγευμα Παρασκευής. Ο Ντέιβιντ με την αδερφή του καθόντουσαν στο σαλόνι και έβλεπαν τηλεόραση, περιμένοντας τους γονείς τους να επιστρέψουν στο σπίτι. Η Μία, έδινε λίγη προσοχή στην ταινία που έπαιζε στην τηλεόραση σε αντίθεση με τον αδερφό της που ήταν εντελώς προσηλωμένος. Ανέκαθεν δεν την ενθουσίαζαν οι ταινίες δράσης. «Πάω στην κουζίνα να πιώ λίγο νερό» είπε στον αδερφό της φεύγοντας από το σαλόνι. Εκείνος της έγνεψε αφηρημένα, απορροφημένος όπως ήταν από την ταινία.

Ζωγραφιά του Θεοφάνη.

Ο Ντέιβιντ, δεν είχε παρατηρήσει πόση ώρα είχε περάσει από τότε που η αδερφή του είχε φύγει από το σαλόνι, όταν άκουσε ένα ποτήρι να σπάει από την κουζίνα. Ο ήχος αυτός, έφερε τον Ντέιβιντ πίσω στην πραγματικότητα. «Μία είσαι καλά;» φώναξε εκείνος με ανησυχία φοβούμενος ότι η αδερφή του μπορεί

να είχε πληγωθεί. Δεν έλαβε απάντηση. Σηκώθηκε από τον καναπέ και ξεκίνησε να περπατάει προς την κουζίνα. Αλλά, δεν πρόλαβε να πάει μακριά, όταν τα φώτα του σπιτιού έσβησαν μαζί με την τηλεόραση. Το μόνο φως μέσα στο σπίτι, ήταν ένα αμυδρό φως το οποίο προέρχονταν από τη λάμπα της κουζίνας. Ο Ντέιβιντ προχώρησε αργά μέσα στην κουζίνα, αλλά το μόνο που είδε, ήταν ένα σπασμένο ποτήρι στο πάτωμα. «Μία;» είπε, αλλά και πάλι δεν πήρε απάντηση. «Μία, που είσαι;» Ξαφνικά, το φως της κουζίνας έσβησε και ολόκληρο το σπίτι καλύφθηκε στο σκοτάδι.

Ο Ντέιβιντ άρχισε να κρυώνει. Ο ιδρώτας του είχε βρέξει τα ρούχα του. Ανήσυχος, έψαξε γύρω του για τον διακόπτη της λάμπας, αλλά ήταν τόσο σκοτεινά που δεν μπορούσε να διακρίνει τίποτα. Τότε, μέσα από το πουθενά, ένα μικρό κόκκινο φως εμφανίστηκε. Εκείνος γύρισε και είδε, δύο κόκκινα λαμπερά μάτια να τον κοιτάνε. Ο Ντέιβιντ φοβισμένος, άρχισε να βαριανασαίνει. «Μι-μ-Μία..» τραύλισε «εσύ είσαι;» Τα δύο κόκκινα μάτια πλησίασαν τον Ντέιβιντ. Η καρδιά του Ντέιβιντ άρχισε να χτυπάει δυνατά. Όσο πιο κοντά έρχονταν τα μάτια σε εκείνον, τόσο πιο γρήγορα χτυπούσε η καρδιά του. Με τρόπο συνειδητοποιήσει ο ίδιος, ότι οι χτύποι της καρδιάς του ήταν τόσο δυνατοί που αντηχούσαν σ' ολόκληρο το σπίτι. Τα μάτια, απείχαν τώρα μόνο λίγα χιλιοστά από τα δικά του. Ήταν τόσο φωτεινά τα μάτια, που ανάγκασαν τον Ντέιβιντ να κλείσει τα δικά του για να μην τυφλωθεί. Εκείνος όμως είχε κοιτάξει τα μάτια πριν κλείσει τα δικά του παρά τη θέλησή του. Όταν κοίταξε μέσα στα μάτια, άρχισε να ακούει κραυγές. Κραυγές τρόμου και πόνου. Ήταν τόσες πολλές και τόσο δυνατές

που του προκάλεσαν μια δυνατή ημικρανία. Φωνές ανθρώπων. Φωνές δυνατές και βαριές, φωνές χαμηλές και ψηλές, φωνές ενηλίκων και παιδιών. Όλες, ακούγονταν πεντακάθαρα. Τα μάτια εξαφανίστηκαν οι φωνές σταμάτησαν και τα φώτα του σπιτιού ξανάναψαν. Ο Ντέιβιντ κρατήθηκε από το τραπέζι για να μην πέσει. Οι φωνές είχαν σταματήσει αλλά η ημικρανία όχι. Αναρωτιόνταν τι ήταν όλο αυτό, όταν άκουσε την φωνή της αδερφής του. Αλλά η φωνή της αδερφής του δεν ήταν φυσιολογική. Ήταν καθαρή και κρύα σαν τον πάγο. Η φωνή είπε μία λέξη. «ΤΡΕΞΕ».

Εκείνος προσπαθούσε να καταλάβει από που είχε έρθει η φωνή όταν ξαφνικά αισθάνθηκε ένα χέρι να τον γραπώνει από πίσω. Αισθάνθηκε ένα κάψιμο τόσο δυνατό, σαν να έβαζαν το χέρι του σε ζεματιστό κομμάτι σίδερο. Τα φώτα του σπιτιού άρχισαν να τρεμοπαίζουν και ο Ντέιβιντ διέκρινε ένα μαυρισμένο γεμάτο με ουλές από φωτιά χέρι, να κρατάει τον ώμο του. Το κάψιμο δυνάμωσε και ο Ντέιβιντ ούρλιαξε από πόνο.

Αποτραβήχτηκε απ' το χέρι και άρχισε να τρέχει προς την πόρτα του σπιτιού. Όταν την έφτασε, τράβηξε το πόμολο για να την ανοίξει αλλά η πόρτα δεν άνοιγε, παρ' όλο που δεν την είχαν κλειδώσει όταν είχαν μπει στο σπίτι. Ο Ντέιβιντ κοίταξε πίσω του και είδε τη σκιά με τα κόκκινα μάτια να τον κοιτάει. Προσπάθησε ακόμα πιο δυνατά να ανοίξει την πόρτα ενώ η σκιά τον πλησίαζε. Τελικά κατάφερε να ανοίξει την πόρτα και να τρέξει προς τον διάδρομο.

Άρχισε γρήγορα να κατεβαίνει τις σκάλες. Πίσω του ακούγονταν βαριά βήματα να τον πλησιάζουν. Κατέβαινε γρήγορα τις σκάλες αλλά

είχε την αίσθηση ότι του έπαιρνε περισσότερο χρόνο απ' ότι συνήθως. Τα βήματα ακούγονταν πιο κοντά του. Αυτό δεν ήταν φυσιολογικό. Κανονικά θα του έπαιρνε δύο λεπτά για να κατέβει τις σκάλες, αλλά τώρα έτρεχε για πέντε λεπτά αλλά ακόμα δεν είχε φτάσει στο ισόγειο. Αισθανότανε λες και το κτίριο τον παγίδευε, λες και το κτίριο δεν ήθελε ο Ντέιβιντ να βρει διέξοδο για να ξεφύγει. Τα βήματα ακούστηκαν ακόμα πιο κοντά. Ο Ντέιβιντ είχε απελπιστεί μιας και νόμιζε ότι δεν θα έβρισκε ποτέ την έξοδο. Όμως σαν από μηχανής θεός είδε τα σκαλιά να φτάνουν στο τέλος τους.

Ο Ντέιβιντ άνοιξε την εξώπορτα και βγήκε έξω. Γύρισε πίσω με ανησυχία αλλά η σκιά δεν φαινόταν πουθενά. Ανακουφισμένος που όλο αυτό είχε πια τελειώσει, κάθισε στη βροχή. Πονούσε όλο του το σώμα. Ήθελε να ξαπλώσει στη μέση του δρόμου και να τα αφήσει όλα πίσω του. Με τρόπο παρατήρησε ότι μία οι λάμπες του δρόμου άρχισαν να σβήνουν. Κοίταξε πίσω αλλά και οι πίσω λάμπες έσβηναν. Η μόνη λάμπα που έμεινε αναμμένη ήταν αυτή από πάνω του με το φως της να τρεμοπαίζει. Ο Ντέιβιντ κοίταξε μπροστά και είδε την σκιά να βγαίνει από το σκοτάδι. Έκανε ένα βήμα πίσω αλλά γλίστρησε στα νερά και έπεσε. Η σκιά τον πλησίασε κι άλλο. Ο Ντέιβιντ συνειδητοποίησε ότι η σκιά είχε ανθρώπινη μορφή η οποία όμως ήταν καλυμμένη από το σκοτάδι. Εκείνος φώναξε με απελπισία. «ΤΙ ΘΕΛΕΙΣ; ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΚΑΝΕΙΣ ΑΥΤΟ;» Η σκιά μπήκε μέσα στο φως. Εκείνος με φρίκη είδε ότι η σκιά είχε το πρόσωπο της αδερφής του. Ο Ντέιβιντ χάρηκε για μια στιγμή αλλά η χαρά του δεν κράτησε για πολύ. Η σκιά τον έπιασε στο μάγουλο αλλά αισθάνθηκε το ίδιο κάψιμο όπως αυτό που τον

ακούμπησε στον ώμο, αλλά χίλιες φορές δυνατότερο. Άρχισε να ξανακούει τις φωνές. Ο πόνος είχε επιστρέψει. Ούρλιαξε απελπισμένος και η σκιά του μίλησε με την φωνή της αδερφής του. Η φωνή δεν ήταν καθαρή και κρύα όπως την προηγούμενη φορά, αλλά βαριά και μοχθηρή. Η φωνή είπε μία λέξη απαντώντας στο ερώτημά του: «ΘΑΝΑΤΟΣ». Το φως της λάμπας έσβησε και το τελευταίο πράγμα που ακούστηκε ήταν κραυγές πόνου και τρόμου.

Η ώρα ήταν 17:30. Ένα άσπρο αμάξι πάρκαρα στο στενό, δίπλα στον δρόμο. Μία μελαχρινή γυναίκα και ένας ψηλός άντρας βγήκαν από το αμάξι. «Αργήσαμε σήμερα, τα παιδιά θα ανησύχησαν» είπε η γυναίκα αγανακτισμένη. «Μα όπως και να το κάναμε, έπρεπε να στείλουμε αυτές τις αναφορές σήμερα. Δεν μπορούσαμε να το καθυστερήσουμε άλλο» είπε ο άνδρας με ιδιαίτερη ηρεμία στον τόνο της φωνής του, σε σχέση με αυτή της γυναίκας. Άνοιξαν την εξώπορτα και άρχισαν να ανεβαίνουν τις σκάλες. Βρήκαν την πόρτα του σπιτιού ανοιχτή. Η γυναίκα έτρεξε στα δωμάτια των παιδιών αλλά τα παιδιά δεν ήταν εκεί...

Συγγραφέας...

Θεοφάνης Φοίβος Αντωνίου Β1

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

**της Χριστίνας Γιώργη
προέδρου του
δεκαπενταμελούς του
σχολείου μας!**

-Όταν έβαλες υποψηφιότητα για πρόεδρος είχες κάποια σχέδια ή δεν περίμενες να σε ψηφίσουν;

-Δεν περίμενα να με ψηφίσουν πολλά παιδιά γιατί δεν μιλάω τόσο πολύ με τα πρωτάκια, ούτε με τα δευτεράκια έχω πολλές σχέσεις και πίστευα πως θα με ψηφίσουν απλά οι φίλοι μου. Δεν είχα κάποιο σχέδιο.

-Δηλαδή οι ψήφοι που περίμενες ήταν μόνο από την τρίτη;

Ναι. Αρχικά έβαλα υποψηφιότητα για το 15μελες με τις φίλες μου αλλά το κάναμε για πλάκα γιατί θέλαμε να δούμε αν όντως θα μας ψηφίσουν κάποιοι και τελικά βγήκα εγώ. Δεν είχα σκοπό να γίνω πρόεδρος δεν με ένοιαζε τι θα ήμουν.

-Πως νιώθεις που είσαι το πρώτο κορίτσι πρόεδρος 15μελούς μετά από χρόνια;

-Είμαι πολύ χαρούμενη αλλά δεν πιστεύω πως έχει σημασία το αν είσαι αγόρι ή κορίτσι. Αλλά έτσι έγινε, έτσι έτυχε και χαίρομαι πάρα πολύ που με ψήφισαν να είμαι πρόεδρος.

-Δεν πιστεύεις πως υπάρχει διαφορετική σκέψη ανάμεσα στα αγόρια και στα κορίτσια;

-Πιστεύω πως δεν έχει σημασία. Αν είναι και τα δύο άτομα ώριμα και ξέρουν τι κάνουν, δεν πιστεύω πως έχει διαφορά το να είσαι αγόρι ή κορίτσι.

-Λόγω του εκρηκτικού σου χαρακτήρα τι σχέσεις έχεις με τον σύλλογο γονέων;

-Α... Πολύ καλές, δεν έχουμε μιλήσει πολλές φορές αλλά όσες έχουμε μιλήσει έχουμε συνεννοηθεί εύκολα, μπορούμε να συνεννοούμαστε κανονικά. Με βοηθάνε, μου λένε διάφορα πράγματα, συμφωνούν και με τις ιδέες που έχω, συζητάμε για τις χοροεσπερίδες... αυτά...

-Και με τον σύλλογο των καθηγητών;

-Εε τι να πω για τους καθηγητές... Πλέον, απλά μαθαίνω περισσότερα πράγματα. Δεν μου φέρονται πιο καλά ή πιο άσχημα από παλιά.

-Ποιά είναι τα μελλοντικά σου πλάνα για το σχολείο;

-Δεν έχω σκεφτεί κάτι ιδιαίτερο, θα ήταν ωραίο να κάνουμε περισσότερα. Να κάνουμε καινούρια πράγματα, διαφορετικά από αυτά που κάνουμε κάθε χρόνο. Ας πούμε περισσότερες δραστηριότητες. Επίσης, αν και δεν ξέρω αν γίνεται στα γυμνάσια, θα ήταν ωραίο να υπήρχε μία ομάδα μπάσκετ

για παράδειγμα. Δηλαδή όπως είναι και η θεατρική ομάδα να υπήρχε και κάτι αντίστοιχο για αθλητισμό. Έχουμε και πολύ ωραίο γυμναστήριο που το χρησιμοποιούν και άλλες αθλητικές ομάδες. Πάντως αυτό, είναι ένα θέμα που θέλω να συζητήσω με το 15μελές, επειδή δεν μπορώ να πάρω μόνη μου απόφαση, και θέλω να ακούσω και τις ιδέες των άλλων παιδιών.

-Μας απάντησες περίπου, αλλά πόσο έχει αλλάξει η συμπεριφορά των καθηγητών απέναντί σου;

-Δεν έχει αλλάξει. Απλά ο κ. Θαλασσινός μου μιλάει λίγο πιο φιλικά αλλά δεν ξέρω αν έχει σχέση με το γεγονός ότι έγινα πρόεδρος. Είμαι τρία χρόνια εδώ πέρα και πάντα επισκεπτόμουν το γραφείο του οπότε έχουμε πολύ καλές σχέσεις. Με τους άλλους καθηγητές δεν έχει αλλάξει καθόλου. Απλά κάνουμε το μάθημά μας κανονικά. Δεν μου λένε κάτι, απλά μπορεί να με ρωτήσουν για ιδέες ή για άλλα πράγματα που γίνονται.

-Οι συμμαθητές σου πιστεύεις ότι έχουν αλλάξει στάση;

Τα πρωτάκια απλά με φωνάζουν καμιά φορά : «Γειά σου πρόεδρε!». Αυτό έχει αλλάξει μόνο. Όσο καλές σχέσεις είχαμε και με τα παιδιά πριν, τόσο έχουμε και τώρα. Ούτε κάποιος ζήλεψε ας πούμε που βγήκα πρόεδρος, ούτε τίποτα τέτοιο.

-Πιστεύεις ότι έχει βελτιωθεί το κλίμα στο σχολείο τώρα που έχουμε εσένα πρόεδρο;

-Εμμ... Δεν πιστεύω πως αυτό εξαρτάται μόνο από μένα. Ας πούμε πλέον δεν κάνουμε τόσες χαζομάρες, δεν γίνονται όσες γινόντουσαν τα περασμένα χρόνια απ' όλα τα παιδιά. Δεν νομίζω πως ευθύνομαι εγώ γι' αυτό. Έχουμε γίνει όμως πιο ήρεμη τρίτη.

-Έχεις κάτι διαφορετικό από τους άλλους προέδρους;

-Ομορφιά (γέλια)! Νομίζω δεν μπορώ να το κρίνω εγώ αυτό. Οι υπόλοιποι μπορούν να με συγκρίνουν με τους άλλους προέδρους. Εγώ πιστεύω πως δεν έχω κάνει και τίποτα σημαντικό, αλλά όχι πως με θεωρώ και άχρηστη.

-Τι όνειρα έχεις για το μέλλον σου;

-Θέλω να πάω σε σχολή ναυτικών δοκίμων. Παλιά ήθελα να γίνω πιλότος αλλά δεν μπορώ επειδή υποτίθεται ότι δεν πρέπει να έχεις καθόλου μυωπία και εγώ θα έχω λίγο, δεν θα έχω; Ούτε τώρα βλέπω και τέλεια. Επίσης νομίζω ότι δεν πρέπει να έχεις σπάσει το πόδι σου. Και εγώ τα έχω σπάσει αρκετές φορές επειδή όταν ήμουν μικρή ήμουν γενικά πολύ σκανταλιάρη. Τα έχω σπάσει και τα δύο πόδια. Αλλά θέλω πολύ να πάω σε σχολή ναυτικών δοκίμων. Ξέρετε τι είναι, έτσι;

-Εξήγησέ μας λίγο.

-Λοιπόν, είναι σαν να πηγαίνεις στον στρατό αλλά στην θάλασσα, ναυτικό δηλαδή. Όμως μπορεί να βγαίνουμε και να κάνουμε ασκήσεις στην στεριά, αλλά μετά να πηγαίνουμε ξανά μέσα στην θάλασσα, όπως για παράδειγμα, να μας πουν το πλοίο βυθίζεται και εσείς πρέπει να κάνετε μια δουλειά για να μην βυθιστεί. Κοιτάζτε έχω να πω

ότι το είδα σε μία ταινία και νομίζω πως γίνονται όντως τέτοιες ασκήσεις. Εμπνεύστηκα δηλαδή από μία ταινία, και δουλεύει και ο μαθηματικός μου σε τέτοια σχολή και μου λέει ιστορίες και έτσι κυλάει πολύ ωραία το μάθημα και χαίρομαι πολύ όταν ακούω τις ιστορίες του.

-Τι υποχρεώσεις έχει ένας πρόεδρος και πως καταφέρνεις να τα βγάλεις πέρα;

-Πιστεύω πως πρέπει να είναι φιλικός με όλους, να είναι κοινωνικός, να μπορεί να επικοινωνήσει με άλλα παιδιά και με τους καθηγητές. Πρέπει να έχει ιδέες, να βοηθάει τα παιδιά όπως μπορεί. Αν για παράδειγμα έχουν κάποιο πρόβλημα, εγώ είμαι διαθέσιμη εδώ να τους μιλήσω. Σαν πρόεδρος τώρα, μιλάω με τα παιδιά και τους καθηγητές, λέμε διάφορα πράγματα. Επίσης αντιπροσωπεύουν όλα τα παιδιά. Αν δηλαδή μια ομάδα παιδιών θέλουν να πουν κάτι στον διευθυντή, μπορούν να βάλουν εμένα να πάω να το πω, γιατί δεν μπορούν να πάνε για να μιλήσουνε μέσα σε ένα γραφείο τόσα πολλά άτομα. Δεν θα μπορούν να συνεννοηθούν και θα υπάρξουν παρεξηγήσεις όπως μιλάνε όλοι. Για αυτό μπορούν να έρθουν σε εμένα, να μου πουν ποιο είναι το θέμα και να το μεταφέρω εγώ στον διευθυντή.

-Ασχολείσαι και εκτός σχολείου με θέματα για το σχολείο δηλαδή πας σπίτι σου και τα σκέφτεσαι;

-Μπορεί καμιά φορά να πω το πρόβλημα στην μαμά μου και να ζητήσω την γνώμη της ή ιδέες που θα με βοηθήσουν αλλά και από την αδελφή μου, μιας και εκείνη έχει πάει γυμνάσιο και ξέρει κάτι παραπάνω από εμένα.

-Μπορείς να μας πεις λίγα λόγια για την εξωσχολική σου ζωή;

-Ναι. Πάω βόλει και μ' αρέσει πολύ. Πάω κάπου στα 3 χρόνια αλλά πιο παλιά πήγαινα κολυμβητήριο και με είχαν ζητήσει και αγωνιστικό αλλά τελικά το σταμάτησα. Θέλω πολύ να ξανά ξεκινήσω και είμαι πολύ χαρούμενη για αυτό. Σκέφτομαι να τα συνδυάσω. Στο δημοτικό πήγαινα 4 αθλήματα, σε δύο ομάδες βόλει, κολυμβητήριο, τένις και είχα φτιάξει και ένα πρόγραμμα από μόνη μου και χόρευα περίπου 2-3 ώρες στο σπίτι και έκανα χορογραφίες. Εντατικά όμως, κάθε μέρα.

Έκανα Αγγλικά και ήθελα να ξεκινήσω και ποδόσφαιρο αλλά η μητέρα μου δεν με άφησε γιατί έλεγε πως θα κάνω αντρικό σώμα. Από μικρή έκανα πολλά πράγματα, θυμάμαι τον πατέρα μου να με φωνάζει <τυφώνα> γιατί ό,τι και να έκανα, τα κατέστρεφα όλα. Ήμουν ζιζάνιο μικρή, έκανα πολλές σκανταλιές. Έχω χτυπήσει τα πόδια μου και τα χέρια μου πολλές φορές, έχω κάνει ράμματα στο πιγούνι, έχω γυρίσει το πόδι μου στο δημοτικό από αγώνες τρεξίματος. Θυμάμαι που δεν ήθελα να το πω στην μαμά μου και ζήτησα από την θεία μου λίγο χυμό και

η μαμά μου είπε 'εσύ πόδια δεν έχεις' και σήκωσα την φόρμα και της είπα 'όχι δεν έχω' και μετά με πήγαν στο νοσοκομείο.

-Ποια είναι η γνώμη σου για τον ρατσισμό;

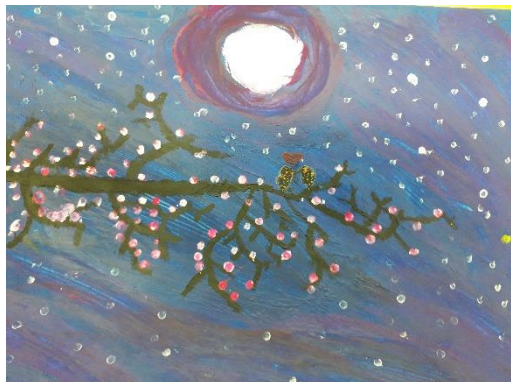
-Πιστεύω πως είναι από τα χειρότερα πράγματα που υπάρχουν και είμαι πολύ κατά του ρατσισμού. Δεν μου αρέσει καθόλου που υπάρχουν άνθρωποι ρατσιστές για οποιοδήποτε θέμα. Πολλές φορές στον δρόμο όταν ακούω κάποιον να μιλάει άσχημα για κάποιους με ρατσιστικό τρόπο, εκνευρίζομαι και μπορεί άμα τους δω να μιλάνε τόσο άσχημα να τους μιλήσω και να τους πω πως δεν είναι καθόλου σωστό αυτό και να το συζητήσουν καλύτερα μαζί τους. Σε όποιον έχουν κάνει κάποιο ρατσιστικό σχόλιο, αυτό είναι bullying και το θεωρώ πολύ σημαντικό και πρέπει να μιλήσουν σε κάποιον και στους ίδιους.

-Ποια είναι η γνώμη σου για την κλιματική αλλαγή;

-Πιστεύω πως είναι πάρα πολύ σημαντικό και αυτό το θέμα και είναι υπερβολικά άσχημη η αλλαγή που έχει γίνει και πιστεύω πως όλοι πρέπει να βοηθήσουμε κάπως. Ακόμα και με το σχολείο να κάνουμε διάφορα πράγματα όπως κάνανε και παλιά και νομίζω ότι φέτος δεν έχουμε περιβαλλοντολογική ομάδα και πιστεύω ότι είναι μια πολύ σημαντική δραστηριότητα. Θα μπορούσε να καθαρίζει το σχολείο, τον κήπο, να

υπάρχουν κάδοι ανακύκλωσης όπως τώρα ,αλλά όλα τα παιδιά να τηρούσαν τους κανόνες. Πιστεύω ότι όλοι πρέπει να κάνουν έστω μια προσπάθεια, εντός και εκτός του σχολείου, να βελτιωθεί το περιβάλλον γιατί ο πλανήτης μας καταστρέφεται και είναι πολύ σημαντικό αυτό. Αν κάνω εγώ παιδιά, δεν θα ζούνε σε ένα ωραίο περιβάλλον και μπορεί και να πεθάνουν. Ένας λόγος που δεν θέλω να κάνω παιδιά είναι σίγουρα αυτός, δεν θέλω να μεγαλώσουν σε έναν τέτοιο πλανήτη. Όσο και αν προσπαθεί ο κόσμος πιστεύω χρειάζονται περισσότερη βοήθεια για να καθαριστούν οι θάλασσες από τα πλαστικά και πολλά άλλα.

-Ποια είναι η γνώμη σου για την θέση της γυναίκας;

-Σίγουρα έχει βελτιωθεί με τα χρόνια αλλά ακόμα κάποιοι άνθρωποι υποτιμούν τις γυναίκες. Υπάρχει αυτή προκατάληψη κατά των γυναικών. Για παράδειγμα στην οδήγηση που τις περιφρονούν ή στις δουλειές του σπιτιού , οτι όλα πρέπει να τα κάνει η γυναίκα. Είναι σίγουρα πολύ λάθος γιατί αν μένεις σε ένα σπίτι πρέπει να συμμετέχουν όλοι στις δουλειές και να βοηθάνε να μείνει το σπίτι καθαρό. Ένα πιο προσωπικό παράδειγμα είναι όταν ήμουν στο δημοτικό και έλεγα σε όλους ότι ήθελα να γίνω πιλότος μου

έλεγαν «γυναίκα πιλότος»? περιφρονητικά και εγώ νευρίαζα πολύ με αυτό γιατί δεν μπορούσα να καταλάβω τι διαφορά έχει μια γυναίκα πιλότος από έναν άντρα και πάντα τους απαντούσα προφανώς νευριασμένη. Εγώ ακόμα πιστεύω πως είναι ίσοι.

Τη συνέντευξη επιμελήθηκαν οι μαθήτριες:

Κωστάκη Ελισσάβετ Γ2

Κατζηλιέρη Σοφία Γ2

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Τις τελευταίες δεκαετίες οι επιστήμονες έχουν ανακαλύψει, πως το κλίμα της Γης έχει αρχίσει να αλλάζει αρκετά. Δυστυχώς, αυτή η αλλαγή μας επηρεάζει έμμεσα και άμεσα. Πιο συγκεκριμένα, στην κλιματική αλλαγή οφείλεται η αύξηση ακραίων καιρικών φαινομένων, όπως οι τυφώνες αλλά και οι πυρκαγιές.

Επιπλέον, εκτός από το ότι καταστρέφονται με τις πυρκαγιές δασικές εκτάσεις και με τους τυφώνες κατοικημένες και ακατοίκητες περιοχές χάνονται ανθρώπινες ζωές. Εξίσου σημαντικό είναι επίσης ότι αφού καταστρέφεται το φυσικό περιβάλλον, σιγά σιγά καταστρέφεται και η ζωική αλυσίδα, καθώς ζώα τα οποία παλαιότερα τρέφονταν με το πράσινο της κατεστραμμένης περιοχής, πλέον είναι αδύνατο, αφού το πράσινο έχει καταστραφεί με απόρροια τα ζώα τα οποία τρέφονταν με τα προηγούμενα να πεθαίνουν λόγω της ανεπάρκειας τροφής. Συνεπώς, η κλιματική αλλαγή είναι ικανή να αφανίσει όλους τους ζωντανούς οργανισμούς που ζουν πάνω στη Γη.

Ωστόσο, τον τελευταίο χρόνο εμφανίστηκε ένα κίνημα νέων παιδιών τα οποία κατανόησαν τη σοβαρότητα του θέματος και αποφάσισαν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους, διαδηλώνοντας σε όλη την υφήλιο κατά της κλιματικής αλλαγής. Το κίνημα αυτό ξεκίνησε όταν ένα δεκαπεντάχρονο κορίτσι από τη Σουηδία, η Greta Thunberg, αποφάσισε πως δεν θα αφήσει κανέναν ενήλικα που

ενδιαφέρεται μόνο για το κέρδος να της στερήσει το μέλλον της. Έτσι διαδηλώνοντας αρχικά κάθε Παρασκευή και έπειτα καθημερινά, ξεσήκωσε παιδιά από όλο τον κόσμο και δημιουργήθηκε ένας παγκόσμιος οργανισμός που ονομάστηκε **FFF (Fridays For Future)**.

Παπαγιάννη Άννα Β3

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ποίημα της
Αννας-Μαρία Μαριδάκη Β'2

Θα σε πήγαινα Αυστραλία
αν ήταν όλα διαφορετικά
Αλλά κοίτα πώς είναι τώρα
όλα μια κόκκινη φωτιά.

Πάνε τώρα τα κοάλα
πάνε τώρα τα πουλιά...
Είναι όλα ένα πράγμα,
μια σκέτη ερημιά...

Εκεί είναι καλοκαίρι
αλλά δεν τα πιστεύω εγώ αυτά
Κάποιος θέλει τα οικόπεδα
να γίνουν όλα γκριζωπά...

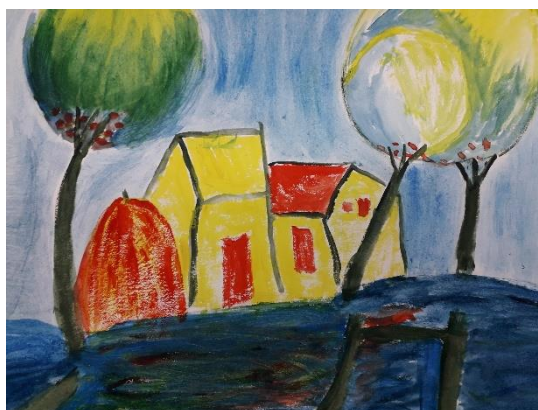
Να γίνουν όλα ξενοδοχεία
να υπάρχει τουρισμός
Αλλά δεν σκέφτηκαν πως είναι
όλο ένας εμπρησμός...

Κοίτα τώρα τι συνέβη
Είναι κρίμα όλα αυτά
Πάει τώρα κι Αυστραλία
Δεν υπάρχει ανθρωπιά

Μου θυμίζει πολύ το Μάτι
στην Ραφήνα μας κοντά

που έγιναν όλα μία στάχτη
και χαθήκανε παιδιά

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΑΣΙΛΗ Κ ΕΛΙΖΑΣ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ

Ο μουσειακός χάρτης της Αθήνας, αναβαθμίστηκε στις αρχές του Οκτωβρίου 2019 με έναν τρόπο μοναδικό: Το κτήριο που –επί σειρά δεκαετιών– αναζητούσε το Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή για να στεγάσει το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στην πρωτεύουσα ολοκληρώθηκε, και είναι πλέον ανοιχτό για το κοινό. Στεγάζει τα έργα κάποιων εκ των σημαντικότερων εικαστικών στην ιστορία της τέχνης, όλα τους μέρος μιας ιδιωτικής συλλογής η οποία θεωρείται ως μια από τις σημαντικότερες που δημιουργήθηκαν παγκοσμίως κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα.

Τι μπορούμε να δούμε στο μουσείο:

Περίπου 180 έργα και αντικείμενα, που αποτελούν σχεδόν τη μισή από τη θρυλική συλλογή, έχουν πάρει ήδη θέση στο Παγκράτι. Ωστόσο, μέχρι που ανοίγουν οι πόρτες, κανείς δεν είναι αρκετά προετοιμασμένος γι' αυτό που θα νιώσει μπαίνοντας στο νέο μουσείο.

Ο σκοπός του:

Αυτό το μουσείο έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό δεκαετιών. Θα προσφέρει τη δυνατότητα σε Έλληνες αλλά και ξένους να δουν από πολύ μικρή ηλικία έργα τέτοιου βεληνεκούς, χωρίς να μπουν στο αεροπλάνο. Παράλληλα, κάθε χρόνο θα υπάρχει μια εναλλαγή στη σκηνογραφία, ώστε να μπορούμε αφενός να ανανεώνουμε τα έργα.

Οι ιδρυτές του:

Μαρία Κουτσομάλλη, υπεύθυνη της συλλογής του Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή και ο διευθυντής του Ιδρύματος, Κυριάκος Κουτσομάλλης, αλλά και σύσσωμο το Δ.Σ. ουδέποτε το έβαλαν κάτω κατά τη διάρκεια της πολύχρονης περιπέτειας του μουσείου. «Όσο περίεργο κι αν φαίνεται, δεν λυγίσαμε. Υπήρξαν στιγμές αφόρητης στενοχώριας, ημέρες μεγάλης ανησυχίας, που όλοι είχαν αποθαρρυνθεί, αλλά πάντα ο σκοπός υπήρξε ιερός για τους ανθρώπους του ιδρύματος».

Τα εκπαιδευτικά του προγράμματα:

Το Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή καλωσορίζει παιδιά, εφήβους και ενήλικες, προσφέροντας τη δυνατότητα συμμετοχής σε δημιουργικά εργαστήρια και δραστηριότητες. Με αφετηρία τις εικαστικές τέχνες, τα εκπαιδευτικά εργαστήρια του Ιδρύματος Γουλανδρή ενθαρρύνουν τη δημιουργική σκέψη, διευρύνουν τη φαντασία και ενδυναμώνουν τον ψυχικό κόσμο των ατόμων που συμμετέχουν σε αυτά, με στόχο την ανάπτυξη νέων δεξιοτήτων.

Η δημοσιότητα του:

Ήδη, από τον πρώτο μήνα λειτουργίας του, η προσέλευση του κόσμου έχει ξεπεράσει κατά πολύ τις προσδοκίες. Σκοπός της δημιουργίας του ήταν να

δοθεί η δυνατότητα στο ευρύτερο κοινό να έρθει σε επαφή με τη νεότερη και σύγχρονη τέχνη

Η έντονη επισκεψιμότητά του:

Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία που παραχώρησε στη LiFO το νέο Μουσείο του Ιδρύματος Β. & Ε. Γουλανδρή: «Κατά τον πρώτο μήνα λειτουργίας του δέχτηκε περισσότερους από 25.000 επισκέπτες όλων των ηλικιών, οι οποίοι ανακάλυψαν τη σπάνια συλλογή με έργα μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης, εξυπηρέτησε πάνω από 50 ξεναγήσεις, υποδέχτηκε 400 ενήλικες και παιδιά που συμμετείχαν στα εκπαιδευτικά προγράμματά του.

Η επιλογή για την θέση του:

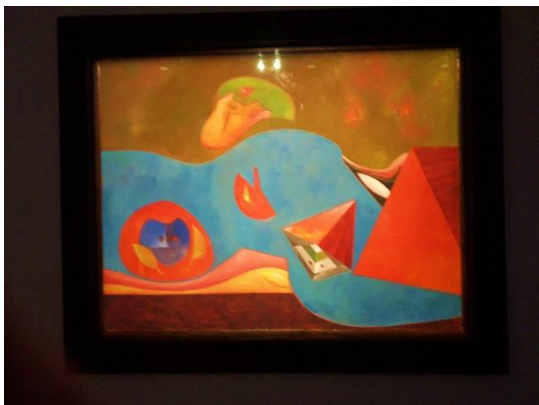

Η επιλογή της τοποθεσίας έγινε με γνώμονα την επιθυμία του ζεύγους Γουλανδρή το μουσείο να βρίσκεται σε κεντρικό σημείο της πρωτεύουσας, εύκολα προσβάσιμο για όλους και εντός του πολιτιστικού άξονα που περικλείει τα μεγάλα μουσεία της πόλης.

Η επίδραση του στην γειτονιά.

Αναμφισβήτητα η άφιξη του μουσείου έχει μεταβάλει τη φυσιογνωμία της

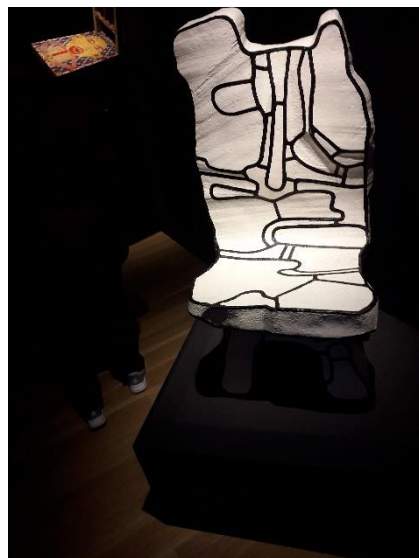
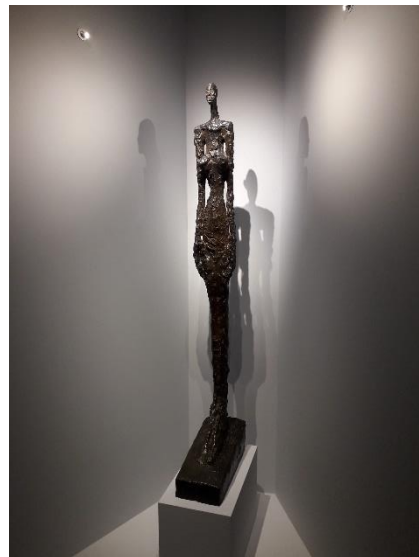
γειτονιάς. Η ερήμωση, το γκρίζο και η στατικότητα έχουν δώσει τη θέση τους στην κίνηση, στη ροή και στην ανάπτυξη. Η περιοχή σταδιακά μετατρέπεται σε ένα σύγχρονο meeting point για παρέες, ζευγάρια, ηλικιωμένους και οικογένειες.

Ντε μπουφέ >

Μπρανκούζι

Τζιακομέτι

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΜΟΤΣΑΡΤ

Προσωπογραφία του Μότσαρτ όταν ήταν 6 ετών

Ο **Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ**, βαφτίστηκε *Johannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart* ([Σάλτσμπουργκ](#), 27 Ιανουαρίου 1756 - [Βιέννη](#), 5 Δεκεμβρίου 1791) ήταν ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες [κλασικής μουσικής](#). Μαζί με τον [Γιόζεφ Χάυντν](#), τον [Λούντβιχ βαν Μπετόβεν](#) και τον [Φραντς Σούμπερτ](#) αποτελούν τους σημαντικότερους εκπροσώπους του λεγόμενου βιεννέζικου κλασικισμού, του [κλασικισμού](#) και τη λεγόμενη «[Πρώτη Σχολή της Βιέννης](#)». Συνέθεσε περισσότερα από 600 έργα, [μουσική δωματίου](#), [συμφωνική](#) και [εκκλησιαστική μουσική](#), καθώς και μικρότερες συνθέσεις: [παραλλαγές](#), [φαντασίες](#), [σονάτες](#), [άριες](#) κ.α.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ ήταν γιος του Γιόχαν Γκέοργκ Λέοπολντ Μότσαρτ (Johann Georg Leopold Mozart) και της Άννα Μαρία Βαλμπουργκά Περτλ (Anna Maria Walburga Pertl), γεννημένος στην οδό Getreidegasse, στον αριθμό 9, στο Σάλτσμπουργκ, την πρωτεύουσα της Αρχιεπισκοπής του Σάλτσμπουργκ στη σημερινή Αυστρία, τότε [Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία](#). Το μόνο από τα αδέλφια του που επέζησε της παιδικής του ηλικίας ήταν η μεγαλύτερη αδελφή του, Μαρία Άννα (1751-1829), η οποία είχε το ψευδώνυμο "Ναννερλ". Υπήρξε και εκείνη μουσικός, ενώ βέβαιη θεωρείται η συμβολή της στο να εμπνεύσει στον αδελφό της το ενδιαφέρον για τη μουσική.

Ο Μότσαρτ βαπτίστηκε την επόμενη ημέρα της γέννησής του στον Καθεδρικό του Αγίου Ρούπερτ. Η πράξη της βάπτισης δίνει το όνομα του στα Λατινικά Joannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart. Τα δύο πρώτα ονόματα μαρτυρούν πως η ημέρα γέννησής του συνέπεσε με τη γιορτή του Αγίου Ιωάννη Χρυσοστόμου, ακολουθώντας έτσι την παράδοση της καθολικής εκκλησίας. Βόλφγκανγκ ήταν το όνομα του παππού του, από την πλευρά της μητέρας του, ενώ Θεόφιλος ονομαζόταν ο νονός του, Joannes Theophilus Pergmayr, έμπορος στο επάγγελμα. Ο ίδιος χρησιμοποιούσε ενίοτε το γερμανικό όνομα Gottlieb αντί του Theophilus, πιο συχνά όμως τα ιταλικά ονόματα Αμαντέο ή Αμαντέ^[20]

Ο πατέρας του (1719-1787) ήταν από το Άουγκσμπουργκ. Ήταν αναπληρωτής διευθυντής της ορχήστρας στην αυλή του Αρχιεπισκόπου του Σάλτσμπουργκ, μέτριος συνθέτης και έμπειρος δάσκαλος. Τη χρονιά που γεννήθηκε ο Μότσαρτ, ο πατέρας του εξέδωσε ένα εγχειρίδιο για βιολί υπό τον τίτλο «*Versuch einer gründlichen Violinschule*», το οποίο γνώρισε ιδιαίτερη επιτυχία. Σε αντίθεση με τις συνθέσεις του, το εγχειρίδιο είχε διεθνή απήχηση και μεταφράστηκε στη γαλλική και ολλανδική γλώσσα.

Στην ηλικία των πέντε ετών, συνέθετε ήδη μικρά κομμάτια, τα οποία έπαιζε στον πατέρα του, ο οποίος τα κατέγραφε. Αυτά τα πρώτα κομμάτια, Κ. 1-5, καταγράφηκαν στο μουσικό βιβλίο *Nannerl Notenbuch*. Οι δεξιότητες του νεαρού Μότσαρτ υπήρξαν μοναδικές. Εκτός από την εξαιρετική τεχνική του στο πιάνο, στο όργανο και στο βιολί, είχε την ικανότητα να αποστηθίζει πληθώρα συνθέσεων με φαινομενική ευκολία, ενώ αξιοσημείωτη ήταν επίσης η ικανότητά του να αυτοσχεδιάζει πάνω σε ένα μουσικό [θέμα](#) χωρίς προετοιμασία.^[21] Ο βιογράφος Μήνερντ Σόλομον σημειώνει πως ο πατέρας του Μότσαρτ ήταν ένας αφοσιωμένος δάσκαλος για τα παιδιά του και κατά παράδοξο τρόπο η αυταρχική στάση του παρακινούσε τον Μότσαρτ να προχωρά παραπέρα από ό,τι του δίδασκε ο πατέρας του.^[22] Η πρώτη σύνθεση, γεμάτη μουντζούρες από μελάνι, και οι πρώτες του προσπάθειες με το βιολί αποτέλεσαν δική του πρωτοβουλία και εξέπληξαν τον πατέρα του.

Ήδη σε ηλικία έξι ετών, κατέγραφε ο ίδιος τις συνθέσεις του. Ο πατέρας του εγκατέλειψε τελικά τη σύνθεση όταν έγιναν εμφανή τα μουσικά ταλέντα του γιου του. Στα πρώτα του χρόνια, ο πατέρας του Μότσαρτ ήταν ο μοναδικός του δάσκαλος. Εκτός από μουσική δίδασκε στα παιδιά του ξένες γλώσσες και άλλα μαθήματα.

Παρουσιάστηκε στο κοινό, μαζί με την αδελφή του Μαρία Άννα, σαν ένα «παιδί θαύμα», για πρώτη φορά το Σεπτέμβριο του 1761 στο πανεπιστήμιο του [Σάλτσμπουργκ](#). Το πρώτο ταξίδι για συναυλίες του νεαρού Μότσαρτ τον οδήγησε τον Ιανουάριο 1762 στο [Μόναχο](#), ενώ ταξίδεψε από το Σεπτέμβριο μέχρι το Δεκέμβριο του 1762 μέσω [Πάσσαου](#) και [Λιντς](#) στη [Βιέννη](#). Εκεί έπαιξε μπροστά στην αυτοκράτειρα [Μαρία Θηρεσία](#), ανακοινώνοντας μάλιστα πως θα παντρευόταν την αρχιδούκισσα [Μαρία Αντουανέτα](#), μετέπειτα βασίλισσα της Γαλλίας.^[23] Η αυτοκράτειρα του χάρισε ένα παιδικό κοστούμι.

Ταξιδεύοντας για το [Παρίσι](#), επισκέφτηκε για συναυλίες τη Φρανκφούρτη, το Μάιντς, το Άαχεν και άλλες πόλεις ως προσκεκλημένος Γερμανών ηγεμόνων, φθάνοντας τελικά στη γαλλική πρωτεύουσα στις 18 Νοεμβρίου 1763. Από την αλληλογραφία του Λέοπολντ Μότσαρτ πληροφορούμαστε για την επιτυχία του ταξιδιού στο Παρίσι, την εγκάρδια υποδοχή της βασίλισσας και τη γνωριμία με τους συνθέτες [Γιόχαν Σόμπερτ](#) (Johann Schobert) και [Γιόχαν Γκότφριντ Έκαρντ](#) (Johann Gottfried Eckard). Επόμενος σταθμός υπήρξε το [Λονδίνο](#), όπου έφτασε στις 23 Απριλίου 1764 και παρέμεινε για δεκαπέντε μήνες. Εκεί, υποδέχτηκε τα δύο «παιδιά θαύματα» ο Γεώργιος Γ΄ πληρώνοντας για την επίσκεψή τους το ποσό των 24 γουινέων. Αυτά τα ταξίδια έδωσαν την ευκαιρία να συναντηθεί ο Μότσαρτ με σημαντικούς μουσικούς της εποχής του. Ο σπουδαιότερος από αυτούς ήταν ο γιος του [Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ](#), ο [Γιόχαν Κρίστιαν Μπαχ](#), ο οποίος συνάντησε τον Μότσαρτ στο Λονδίνο και τον επηρέασε σημαντικά στη σταδιοδρομία του.^[24] Στο Παρίσι τυπώθηκαν τα πρώτα έργα ([σονάτες](#)) του Μότσαρτ ενώ κατά την αναχώρησή του από το Λονδίνο τον Ιούλιο του 1765, παρουσίασε το χειρόγραφο ενός χορωδιακού κομματιού σε τέσσερα μέρη (Κ. 20) στο Βρετανικό Μουσείο. Ακολούθησαν συναυλίες στη [Χάγη](#) το Σεπτέμβριο του 1765, ξανά στο Παρίσι το Μάιο του 1766 όπου παρέμεινε για δύο μήνες και αργότερα στη [Λυών](#), στη [Γενεύη](#), καταλήγοντας εν τέλει στο Μόναχο.

Ο Μότσαρτ είχε εντατικοποιήσει ήδη κατά το τελευταίο ταξίδι συναυλιών τις εργασίες του στη σύνθεση και προσπάθησε να παρέμβει και στη μουσική ζωή της γενέτειράς του: συνέθεσε την όπερα [Απόλλων και Υάκινθος](#) (*Apollo und Hyacinthus*) που παίχτηκε στο θέατρο του πανεπιστημίου της πόλης και την πρώτη πράξη του ορατορίου *Die Schuldigkeit des ersten Gebots* (σε συνεργασία με τον [Μίχαελ Χάυντν](#) και τον Αντόν Αντλγκάσερ). Κατά τη διάρκεια της δεύτερης μεγάλης επίσκεψής του στη Βιέννη (Σεπτέμβριος 1767 - Ιανουάριος 1769) διηύθυνε με επιτυχία τη *Λειτουργία*

για το
Ορφανοτροφείο (*Waisenhausmesse*, K. 49=47a) και παρουσίασε την
όπερα *Bastien und Bastienne* στη βίλα του
γιατρού F. A. Mesmer, δεν βρήκε όμως
ανταπόκριση στην Αυτοκρατορική Αυλή.
Συνέθεσε επίσης την κωμική όπερα με
τίτλο *La finta semplice*, κατόπιν
παραγγελίας του αρχιεπισκόπου. Αν και
αρχικά υποστηρίχτηκε από τον **K. B.**
Γκλουκ, ο τελευταίος στη συνέχεια
εξέφρασε αντιρρήσεις για το
εγχείρημα^[25] και η όπερα απορρίφθηκε
από τον θεατρικό διευθυντή Giuseppe
d'Affligio. Παρουσιάστηκε τελικά την 1η
Μαΐου 1769 στο Σάλτσμπουργκ.

ΙΤΑΛΙΑ

Προσωπογραφία του Μότσαρτ της
Μπάρμπαρα Κράφτ (1819)

Μετά από σχεδόν ετήσια παραμονή στο
Σάλτσμπουργκ, ξεκίνησαν πατέρας και
γιος Μότσαρτ για την **Ιταλία**. Ο νεαρός
Μότσαρτ ήταν ήδη από τον
Οκτώβριο 1769 διευθυντής συναυλίας
στην ορχήστρα του αρχιεπισκόπου στο
Σάλτσμπουργκ. Δεν επρόκειτο βέβαια πια
για περιοδεία ενός εντυπωσιακού παιδιού
αλλά για υλοποίηση μιας συνήθειας των
μουσικών της εποχής. Σε κάθε μεγάλη
πόλη δίνονταν συναυλίες, μετά από
πρόσκληση ευγενών, με την ελπίδα να
εισπραχθούν δώρα και αναθέσεις ειδικών
συνθέσεων, έναντι αμοιβής. Ο Μότσαρτ
συνάντησε σε αυτό το ταξίδι τους
γνωστούς μουσικούς της εποχής N.
Piccini, G.B. Sammartini και τον πατέρα
G.B. Martini (στον οποίο έδωσε κατά την
επιστροφή του εξετάσεις) και τους

διάσημους **καστράτους** C. Farinelli και G.
Manzuoli. Στη **Ρώμη** απονεμήθηκε στο
νεαρό συνθέτη από τον **Πάπα** ένα
παράσημο και έγινε δεκτός σε τάγμα
ιπποτών (στον Γκλουκ απονεμήθηκε το
ίδιο παράσημο, αλλά έγινε δεκτός στο
τάγμα με ένα κατώτερο βαθμό). Στις 26
Δεκεμβρίου του 1770 παρουσιάστηκε με
μεγάλη επιτυχία στο Teatro Regio Ducale
του **Μιλάνου** η όπερα *Μιθριδάτης*,
βασιλιάς του Πόντου (21 επαναλήψεις). Το
Μάρτιο του 1771 ολοκληρώθηκε το πρώτο
ταξίδι στην Ιταλία. Στον Μότσαρτ είχαν
δοθεί στη διάρκεια αυτού του ταξιδιού
μερικές παραγγελίες για συνθέσεις (για
την **Πάδοβα**, το Μιλάνο και τη **Βενετία**) και
έτσι υπήρχε λόγος να ετοιμαστεί το
δεύτερο ταξίδι του. Περίπου 5 μήνες
αργότερα ξεκίνησε πάλι από το
Σάλτσμπουργκ για την Ιταλία, όπου έμεινε
μέχρι το Δεκέμβριο του 1771. Αυτή την
εποχή δημιουργήθηκαν το ορατόριο *La*
betulia liberata (K. 118), κατά παραγγελία
του πρίγκιπα της Αραγονίας Δον Τζουζέπε
Χιμένες, και η όπερα "*Ο Ασκάνιος στην*
Άλμπα" (K. 111) για το Μιλάνο, με αφορμή
το γάμο του αρχιδούκα Φερδινάνδου και
της πριγκίπισσας Μαρίας Βεατρίκης της
Μοντένα. Το ορατόριο, σε λιμπρέτο
του **Πιέτρο Μεταστάζιο**, τελικά δεν
παρουσιάστηκε ποτέ δημόσια. Από τον
Οκτώβριο 1772 μέχρι το Μάρτιο 1773
πραγματοποιήθηκε το τρίτο ταξίδι του
Μότσαρτ στην Ιταλία. Κατά τη διάρκειά του
παρουσιάστηκε η όπερα *Lucio Silla* (K.
135) στο Μιλάνο, σημειώνοντας μεγάλη
επιτυχία σε 26 παραστάσεις.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ

Λίγο μετά την επιστροφή πατέρα και γιου
από το δεύτερο ταξίδι στην Ιταλία πέθανε
ο επίσκοπος - πρίγκιπας του
Σάλτσμπουργκ, Sigismund von
Schrattenbach. Ο νέος εργοδότης της
οικογένειας Μότσαρτ, Hieronymus Graf
Colloredo, για του οποίου την ενθρόνιση ο
νεαρός συνθέτης έγραψε το έργο "*Il sogno*
di Scipione", δεν ήταν ένας πρίγκιπας με
νοοτροπία του **μπαρόκ**, όπως ο
Schrattenbach, αλλά εκπρόσωπος
του **διαφωτισμού**, με κλίση προς τις
ανανεωτικές ιδέες του Ιωσηφινισμού (από
το όνομα του αυτοκράτορα Josef
(Ιωσήφ)).

Η επόμενη παραμονή του Μότσαρτ στο Σάλτσμπουργκ διακόπηκε μόνο από ταξίδια στη Βιέννη και στο Μόναχο. Αυτή την εποχή ανέπτυξε ο συνθέτης ακόμα περισσότερο την συνθετική τεχνική του, πράγμα που ενισχύθηκε από τη συνάντηση και γνωριμία του με τον [Φραντς Γιόζεφ Χάυντν](#) στη Βιέννη. Αυτή η γνωριμία έμελλε να μετουσιωθεί μουσικά σε έργα που απετέλεσαν την πρώιμη περίοδο του βιεννέζικου κλασικισμού. Αυτή την εποχή απέκτησε η ενόργανη μουσική του Μότσαρτ (συμφωνίες, κοντσέρτα, σερενάτες) μεγαλύτερη σημασία, δίπλα στην εκκλησιαστική μουσική του που προέκυπτε από την υπαλληλική σχέση του στην αρχιεπισκοπή του Σάλτσμπουργκ.

Ένα νεώτερο ταξίδι του Μότσαρτ στο [Παρίσι](#) (Σεπτ. 1777 μέχρι Ιαν. 1779), το τελευταίο μεγάλο ταξίδι συναυλιών του συνθέτη, αφενός σκιάστηκε από το θάνατο της μητέρας του στις [3 Ιουλίου 1778](#), η οποία τον συνόδεψε, αφετέρου δεν απετέλεσε μία καλλιτεχνική επιτυχία, η οποία θα συνοδευόταν από τον περιπόθητο διορισμό σε κάποια Αυλή. Αντίθετα, έχασε και τη θέση του στο Σάλτσμπουργκ, μετά από αντιδικία με τον αρχιεπίσκοπο. Ο συνθέτης επαναπροσλήφθηκε μεν μετά από παρέμβαση του πατέρα του, αλλά η επόμενη σύγκρουση ήταν θέμα χρόνου. Ο Μότσαρτ δεν είχε σκοπό να υποταγεί στο πρωτόκολλο της Αυλής, το οποίο βέβαια δεν προέβλεπε ρυθμίσεις για μία μουσική ιδιοφυΐα. Λίγο πριν από την αναχώρηση για τη Βιέννη ολοκληρώθηκε η όπερα *Idomeneo* (1780-81) που προοριζόταν για το Μόναχο. Από τον Μάρτιο 1781 βρισκόταν ο Μότσαρτ στη Βιέννη, όπου κορυφώθηκε η σύγκρουσή του με τον αρχιεπίσκοπο, κατάληξη της οποίας ήταν στις αρχές Ιουνίου η παραίτηση/απόλυσή του.

BIENNH

Το ξεκίνημα του Μότσαρτ στη Βιέννη ήταν ελπιδοφόρο. Σε ένα από τα πολλά γράμματα στον πατέρα του έγραφε ότι εκεί βρισκόταν το σωστό πεδίο δράσης γι' αυτόν και πως μπορούσε να βρει όσους μαθητές ήθελε για διδασκαλία. Ο Μότσαρτ άρχισε να συνθέτει μανιωδώς και περίπου

τα μισά από τα έργα του γράφτηκαν στα 10 χρόνια της παραμονής του στη Βιέννη. Σύντομα παρουσιάστηκε ως διοργανωτής συναυλιών, ως βιρτουόζος πιανίστας αλλά και ως μέλος ορχήστρας σε ιδιωτικές συναυλίες (ακαδημίες), είτε ως μαέστρος είτε ως σημαντικός συνθέτης. Ένα σημαντικό βήμα του Μότσαρτ για την αποδοχή του από την αυτοκρατορική Αυλή αποτέλεσε η επιτυχία του με την όπερα *Η απαγωγή από το σεράι* τον Ιούλιο του 1782. Το ίδιο έτος παντρεύτηκε με την Konstanze Weber, νεώτερη αδελφή της νεανικής αγάπης του Αλοΐσια. Αυτός ο γάμος δεν βελτίωσε τη σχέση με τον πατέρα του, ο οποίος ήταν πικραμένος από την εποχή της σύγκρουσης του γιου του με τον αρχιεπίσκοπο. Μέχρι το 1785 ο Μότσαρτ συνέθετε κυρίως έργα για πιάνο και μουσική δωματίου (μεταξύ άλλων τα 6 κουαρτέτα εγχόρδων που αφιέρωσε στον Ιωσήφ Χάυντν). Ιδιαίτερα τα κοντσέρτα για πιάνο του Μότσαρτ βρήκαν σημαντική ανταπόκριση στο βιεννέζικο κοινό και αποτελούν μέχρι σήμερα κορυφαίες δημιουργίες, τόσο του ίδιου του συνθέτη, όσο και του μουσικού αυτού είδους γενικότερα.

Η συνεργασία του Μότσαρτ με τον [Λορέντσο ντα Πόντε](#), περίπου από το 1784-85, μετατόπισε το κέντρο βάρους των συνθετικών δραστηριοτήτων του προς όφελος του δραματικού μουσικού είδους. Αυτή η μεταστροφή ήταν παρακινδυνευμένη για την καριέρα του Μότσαρτ, δεδομένου ότι ο ντα Πόντε, όταν ρωτήθηκε λιμπρέττα είχε γράψει μέχρι τότε, απάντησε στον αυτοκράτορα Ιωσήφ: «*Κανένα, Μεγαλειότατε!*». Την [1η Μαΐου](#) του 1786 ανέβηκε η όπερα «*Οι Γάμοι του Φίγκαρο*», το 1787 ο «*Ντον Τζιοβάννι*». Το δεύτερο έργο ανέβηκε για πρώτη φορά με μεγάλη επιτυχία στην [Πράγα](#). Το 1787 διορίστηκε επιτέλους ο Μότσαρτ ως αυλικός συνθέτης από τον Ιωσήφ, αλλά οι εποχές είχαν αλλάξει λόγω του πολέμου με τους Τούρκους και η μουσική ζωή της Βιέννης βρισκόταν σε ύφεση. Την ίδια περίπου εποχή με τις όπερες του da Ponte δημιουργήθηκαν μερικές από τις γνωστές συμφωνίες, διάφορα έργα για πιάνο(κοντσέρτα και σονάτες), καθώς και έργα για [μουσική δωματίου](#).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Και τα τρία τελευταία χρόνια της ζωής του Μότσαρτ ([1789-91](#)) ήταν καλλιτεχνικά και οικονομικά επιτυχημένα. Το γεγονός ότι συσσωρεύονταν χρέη εις βάρος του οφειλόταν σε ένα βαθμό στην κακή οικονομική διαχείριση του συνθέτη, στις συνεχείς ασθένειες της γυναίκας του, αλλά και σε κάποια ροπή του για συμμετοχή σε τυχερά παιχνίδια. Μετά από ένα ταξίδι του Μότσαρτ ως συνοδού του πρίγκιπα Lichnowsky, παρουσιάστηκε η τελευταία από τις τρεις όπερες του ντα Πόντε, [Έτσι κάνουν όλες](#) (*Così fan tutte*). Με την τιμητική ανάθεση σε αυτόν της πανηγυρικής όπερας, λόγω της στέψης στην Πράγα του Λεοπόλδου του Β', ο Μότσαρτ βρήκε ευκαιρία να συνδέσει την παραδοσιακή όπερα μπαρόκ με σύγχρονα ρεύματα - προσπάθεια που δεν αναγνωρίστηκε από την αυτοκρατορική Αυλή. Αντίθετα, η όπερα [Ο Μαγικός Αυλός](#) (*Die Zauberflöte*), που ανέβηκε περίπου παράλληλα, υπήρξε μεγάλη επιτυχία.

Ο Μότσαρτ ήταν ασθενής ήδη από το τέλος του καλοκαιριού του [1791](#), αλλά στις αρχές Δεκεμβρίου σημειώθηκε δραματική επιδείνωση της ασθένειάς του, η οποία τον οδήγησε στο θάνατο.

Το *Ρέκβιεμ*^[26] (Requiem), μία παραγγελία του κόμητα Φ. Βάλζεγκ-Στούπαχ, έμεινε ημιτελές. Με εντολή της χήρας Κονσταντσε ανέλαβαν να το ολοκληρώσουν αρχικά ο J. Eybler και στη συνέχεια ο Φ. Συσμπίερ (F. X. Süssmayer). Αυτή η μορφή του έργου εκτελείται, συνήθως, μέχρι σήμερα.

Ο Μότσαρτ άφησε, εκτός από τη χήρα του, δύο παιδιά: τον Καρλ ([1784-1858](#)), ο οποίος όρισε ως γενικό κληρονόμο του πατέρα του το *Mozarteum* του Σάλτσμπουργκ, και τον Βόλφγκανγκ ([1791-1844](#)), συνθέτη, πιανίστα και μαέστρο. Ο Μότσαρτ κηδεύτηκε φτωχικά (με έξοδα του Δήμου) και ετάφη σε μαζικό τάφο στο νεκροταφείο του Αγίου Μάρκου. Ο τάφος του δεν εντοπίστηκε ποτέ με ακρίβεια, γι' αυτό ο επίσημος τάφος στην πτέρυγα τιμωμένων του κεντρικού νεκροταφείου της Βιέννης (*Zentralfriedhof*) είναι κενοτάφιο.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΜΟΤΣΑΡΤ

Απόσπασμα από το έργο του Μότσαρτ

Ήδη από την παιδική του ηλικία ο Μότσαρτ έδειξε ότι διέθετε σημαντικές μουσικές ικανότητες, οι οποίες υποστηρίχθηκαν συστηματικά από τον πατέρα του, έναν από τους καλύτερους μουσικούς παιδαγωγούς της εποχής του. Ιδιαίτερα τα ταξίδια σε χώρους με υψηλή μουσική καλλιέργεια έδωσαν σημαντική ώθηση στη συνθετική δραστηριότητα του μεγάλου συνθέτη και βοήθησαν στη δημιουργία ενός χαρακτηριστικού προσωπικού στιλ. Αντίθετα, αμελήθηκε σημαντικά η εκμάθηση διαφόρων τεχνικών της συνθέσεως, με αποτέλεσμα ο Μότσαρτ να έχει διαρκώς ορισμένα προβλήματα, π.χ. με την [αντίστιξη](#). Μόνο στα χρόνια της Βιέννης κατάφερε, μέσω της επαφής του με τον [Ιωσήφ Χάουδν](#) και τον φιλόμουσο ευγενή G. van Swieten, αλλά κυρίως λόγω της ενασχολήσεώς του με τα [ορατόρια](#) του [Χαίντελ](#), να διορθώσει τις παιδικές παραλείψεις. Όπως και πολλοί άλλοι συνθέτες εκείνης της εποχής, ο Μότσαρτ συνέθετε τα έργα του σε σύντομο χρονικό διάστημα. Η φήμη, όμως, ότι συνέγραφε τις συμφωνίες χωρίς προετοιμασία, "από το μυαλό", αποτελεί μάλλον καλοπροαίρετη υπερβολή.

Παναγιώτης Μάρκου Γ2

ΕΦΗΒΕΙΑ

Η εφηβεία είναι η περίοδος της μετάβασης από την παιδική στην ώριμη ηλικία. Τα όρια της χρονικά είναι αρκετά ασαφή. Μπορούμε να προσεγγίσουμε την εφηβεία βλέποντας την σαν μια δεύτερη γέννηση, που γίνεται όμως προοδευτικά.

Κατά την διάρκεια της μετάβασης αυτής, συμβαίνουν διάφορες βιολογικές, σωματικές και κυρίως ψυχολογικές αλλαγές οι οποίες επηρεάζουν το πώς ο έφηβος αισθάνεται, για παράδειγμα την στιγμή όπου είναι χαρούμενος ξαφνικά νιώθει μια μελαγχολία και ξεσπάει σε κλάματα. Επηρεάζουν το πώς ο έφηβος βλέπει το σώμα του και πόσο εκτιμά τον εαυτό του, αλλάζει ενδιαφέροντα, απόψεις και ιδέες, συμπεριφέρεται γενικά ή προς τους άλλους, το πώς σκέφτεται το μέλλον του και το πώς τον αντιμετωπίζουν οι άλλοι.

Ο έφηβος βιώνει ένα μπέρδεμα. Από τη μια θέλει να μεγαλώσει, να ανεξαρτητοποιηθεί και από την άλλη αυτή η μετάβαση τον φοβίζει και θέλει να παραμείνει για πάντα παιδί.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ...

Εμείς οι έφηβοι δεν μιλάμε. Όχι γιατί δεν έχουμε τίποτα να πούμε αλλά γιατί οι μεγάλοι δεν μπορούν να καταλάβουν ότι αυτό το πρόβλημα που θεωρούν εκείνοι

«μικρό», στα μάτια μας φαίνεται μεγάλο. Με αποτέλεσμα να κρατάμε μέσα μας τις ανησυχίες μας και τα «μικρά» μας προβλήματα.

Οι μεγάλοι δεν μπορούν να μας καταλάβουν. Στον κόσμο μας το πιο μικρό πρόβλημα φαίνεται τεράστιο, ένας μικρός τσακωμός μπορεί να επηρεάσει την ψυχολογία μας για μέρες ακόμη και εβδομάδες, μια εικόνα, μια ιστορία, ένα άρθρο, μια ταινία, ένα βιβλίο μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο και να τον δούμε με άλλο μάτι.

Συχνά οι γονείς μας υπενθυμίζουν το πόσα πολλά κάνουν για μας και το πόσες θυσίες έχουν κάνει. Όμως δεν θυσιάζονται μόνο οι γονείς για τα παιδιά τους. Τα παιδιά πολλές φορές θυσιάζουν τα όνειρά τους για τους γονείς επίσης. Έχουν μεγάλες προσδοκίες για εμάς για παράδειγμα να γίνουμε δικηγόροι, ιατροί, εισαγγελείς όμως εμάς μας ρώτησαν για τα όνειρά μας; Τα πιστεύω μας; Τα θέλω μας; Ναι στα αλήθεια θέλουν το καλό μας

και το ξέρουμε και όλα τα κάνουν για ένα καλύτερο μέλλον, να αναπτύξουμε μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, να γίνουμε καλλιεργημένοι άνθρωποι και σωστοί πολίτες και στο μέλλον γονείς, όμως έχουμε και εμείς το δικαίωμα να χτίσουμε ένα μικρό κομμάτι της ζωής μας όπως το θέλουμε εμείς.

Κάποιες φορές όμως θέλοντας να μας προστατεύσουν γίνονται υπερπροστατευτικοί και μας πνίγουν με την τόση προστασία τους. Όμως υπάρχουν και γονείς οι οποίοι είναι τελείως αδιάφοροι με αποτέλεσμα οι έφηβοι αυτοί να περνάνε πολύ πιο δύσκολα στην εφηβεία τους και να παίρνουν λάθος αποφάσεις χωρίς τις συμβουλές και την στήριξη των γονιών τους. Πολλά από εκείνα τα παιδιά καταλήγουν να καπνίζουν και να πίνουν λόγω της στεναχώριας που παίρνουν από την αδιαφορία των γονέων τους, την έλλειψη αγάπης, στοργής και της αίσθησης ότι έχουν έναν άνθρωπο δίπλα τους να τους ακούσει σε δύσκολες στιγμές τους και να τους νοιάζονται.

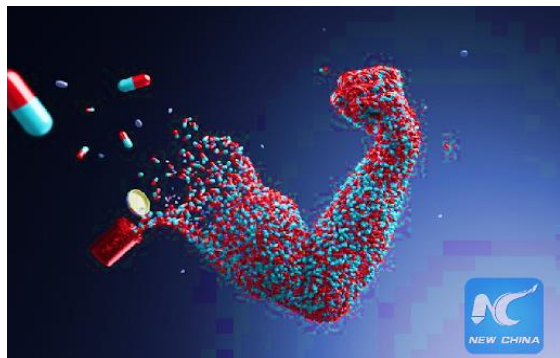

Πρέντι Έλενα Β3

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Χρήση αναβολικών ουσιών στον αθλητισμό (Doping).

A.

Ο αθλητισμός έχει πολλά να προσφέρει τόσο σε σωματικό, όσο και σε πνευματικό επίπεδο. Ωστόσο, τι θα συμβεί εάν ξεπεράσει τον αρχικό του σκοπό του - **Νους υγιής εν σώματι υγιεί**; Δυστυχώς το παραπάνω συμβάν γίνεται αλήθεια όταν διεξάγεται παγκοσμίως στους κόλπους του αθλητισμού το φαινόμενο - doping -. Συγκεκριμένα, η χρήση αναβολικών ουσιών - είτε με τη χρήση ενέσεων είτε με τη "ειδικών χαπιών" έχουν προσέλθει στην καθημερινότητα των αθλητών ανά τον κόσμο μειώνοντας τη χαρά του αθλητισμού και ταυτόχρονα προωθώντας την εμπορευματοποίησή του.

Παναγιώτης Καρασαββίδης Γ1

B.

Αρκετά κρούσματα doping έχουν συναντηθεί στον διεθνή χώρο. Λόγου χάριν, η περίπτωση του T Simpson – T Σιμσον-, ο οποίος βρέθηκε το 1967 στον περίφημο γύρο της Γαλλίας στο προσκήνιο καθώς ο ίδιος ήταν χρήστης αναβολικών ουσιών, η οποίες των έκαναν να χάσει τη ζωή του , λόγω της σωματικής του κόπωσης καθώς και από την υπερβολική κατανάλωση αλκοολούχων ποτών. Επίσης, ένα ακόμα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί και ο Lanes Armstrong - Λεανς Αρμστονγκ- από τον οποίο αφαιρέθηκαν συνολικά όλα τα μετάλλια, που κατέκτησε τον Αύγουστο του 1998, μιλώντας περί των επτά που απέκτησε, καθώς ο διάσημος ποδηλάτης ήταν χρήστης αναβολικών ουσιών, όπως η ερυθροποιητίνη και η τεστοστερόνη.

Γ.

Παράλληλα, με σκοπό να σταματήσει το προαναφερόμενο αθλητικό σκάνδαλο, παγκοσμίως έχουν δημιουργηθεί πολιτικά μέτρα τα οποία θεσμοθετούν ποινικές διώξεις στον οποιοδήποτε χρήστη ουσιών ή τουλάχιστον σε κάποιον που βοηθά καθοριστικά στην εξάπλωσή του.

ΕΝΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΜΟΥ! WHY DON'T WE

Οι Why don't we είναι ένα ανερχόμενο συγκρότημα από την Αμερική που αποτελείτε από τον Jack Avery, τον Daniel Seavey, τον Corbyn Besson, τον Zach Herron και τον Jonah Marais. Το συγκρότημα φτιάχτηκε στις 27 Σεπτεμβρίου του 2016. Όλοι τους πριν φτιάξουν το συγκρότημα έκαναν καριέρα μόνοι τους. Σε διάστημα μικρότερο του ενός έτους κατάφεραν να μετρούν πάνω από **85 εκατομμύρια** streams των

τραγουδιών τους.

Μέχρι τώρα έχουν βγάλει 5 EPs, 1 άλμπουμ και 21 singles. Το πρώτο τους τραγούδι βγήκε στις 7 Οκτώβριου του 2016 και λέγεται Taking you από τον πρώτο στίχο του τραγουδιού βγήκε και το όνομα των φαν τους, Limelights. Το Σεπτέμβριο του 2017 υπέγραψαν συμβόλαιο με την δισκογραφική εταιρία Atlantic records.

Τα 5 τους EP ονομάζονται Only the beginning, Something different, Why don't we Just, Invatation και A why don't we Christmas. Στις 31 Αυγούστου του 2018 βγάλανε το πρώτο τους άλμπουμ με τίτλο 8 letters, το οποίο έχει πολύ μεγάλη επιτυχία. Το 2019 κάνανε μια δοκιμασία να δημοσιεύουν κάθε

μήνα ένα τραγούδι. Επίσης τότε κέρδισαν το τίτλο του καλύτερου εφηβικού συγκροτήματος. Για το 2020 ετοιμάζουν ένα καινούργιο άλμπουμ.

Οι Why don't we είναι μόνο 4 χρόνια μαζί αλλά έχουν πολλές επιτυχίες καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας τους. Έχουν θαυμαστές σε όλο τον κόσμο άρα πρέπει ταξιδεύουν συνέχεια. Γι' αυτό πιστεύω ότι αξίζουν όλη την αγάπη και την στήριξη του κόσμου. Τέλος ας τους ευχηθούμε για το νέο έτος περισσότερες επιτυχίες.

Έλενα Ζώνιου Γ'1

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ:

Ακτύπης Δ/Αρπού Π/Αντύπα Κ

Βασιλειάδη Β/ Βουρή Κ

Θεοδώρου Ι.

Καραμπέκος Α/Καρνάτσου Α

Κατζηλιέρη Σ /Κωνσταντινίδη Ξ

Λιόγκα Χ/Λουμπαρδιά Α

Μπούζα Νεφέλη/Πολιτοπούλου Ζ

Σέρρου Α/Τζέκ-σουέν Α

Τζιβολιά Ε/Χαμπάκης Γ

Μαριδάκη Α/Μ/Παπαγιάννη Α

Παπαδάτου Σ/Παπαδημητρίου Δ

Σαμπάτζε Μ/Σ/Σενούντα Ε

Συρίγου Μ/Σώρρου Σ

ΦΛΑΟΥΤΟ:

Αγγελοπούλου Β-

Αγγελοπούλου Ε

ΚΛΑΡΙΝΕΤΟ: Παπαγιάννη Α

ΑΡΜΟΝΙΟ: Θεοδώρου Ι

Ζησόπουλος Ν / Πρέκας Π

ΤΕΧΝΙΚΟΙ: Ζησόπουλος Ν / Πρέκας

ΚΑΛΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ!

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΦΟΙΒΟΣ Β1

ΓΑΤΣΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ Γ1

ΓΙΩΡΓΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ Γ2

ΖΩΝΙΟΥ ΕΛΕΝΑ Γ1

ΚΑΡΑΣΑΒΒΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ1

ΚΑΤΖΗΛΙΕΡΗ ΣΟΦΙΑ Γ2

ΚΩΣΤΑΚΗ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ Γ2

ΜΑΡΙΔΑΚΗ ΆΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ Β2

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ΆΝΝΑ Β3

ΠΑΡΛΙΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΣ Γ3

ΠΡΕΝΤΙ ΕΛΕΝΑ Β3

ΜΑΡΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ2

**Η ΕΙΚΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ,**

**ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΩΝ, ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ,**

**ΑΠΟ ΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΑΦΙΣΑΣ
ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ.**

**Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ
ΦΕΤΟΣ ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΩΝ:

ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ ΜΑΡΙΑ ΠΕ08

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ ΠΕ02